

Sygn. akt II AKa 253/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Rafał Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA – Marek Motuk

SR (del.) – Beata Adamczyk-Łabuda

Protokolant: – sekr. sąd. Olaf Artymiuk

przy udziale pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego N. radcy prawnego A. S.

oraz Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r.

sprawy

1) *J. L. (1), urodz. (...) w C. s. D. i H. z d. A.*

oskarżonego z art. 228 § 3 k.k., art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 305§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

1) *K. M. (1), urodz. (...) w W. s. R. i A. z d. P.*

oskarżonego z art. 229 § 3 k.k., art. 229 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k., art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. , art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k.

2) *T. F. (1), urodz. (...) w W. s. A. i D. z d. W.*

oskarżonego z art. 229 § 3 k.k., art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 i art. 12 k.k.

3) *R. Z. (1) z d. K., urodz. (...) c. S. i I. z d. U.*

oskarżonej z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k.;

4) *P. L. (1), urodz. (...) w W., s. J. i J. z d. S.*

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5) *A. L. (1) z d. P., urodz. (...) w W. c. M. i J. z d. M.*

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6) *M. A. (1) z d. A., urodz. (...) w W. c. J. i I. z d. F.*

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.

7) A. M. (1) z d. K. urodz. (...) w J. c. T. i K. z d. W.

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 3 lutego 2017 r. sygn. akt VK 221/09

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1) prostuje oczywistą omyłkę pisarską w zakresie numeracji poszczególnych rozstrzygnięć zawartych w tym wyroku, w ten sposób, iż rozstrzygnięcia oznaczone błędnie numerami od XX do XLVI oznacza prawidłowo numerami od XXV do LXI,

1) w odniesieniu do oskarżonego P. L. (1), w ramach rozstrzygnięcia z pkt XXVII wyroku ustala, że przyjęta kwota pieniędzy wynosiła 40.320 (czterdzieści tysięcy trzysta dwadzieścia) złotych, zaś w ramach rozstrzygnięcia z pkt XXVIII wyroku ustala, że przyjęta kwota pieniędzy wynosiła 45.360 (czterdzieści pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt) złotych,

2) w odniesieniu do oskarżonego J. L. (1):

- z ciągu przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt od I do VII wyroku eliminuje przestępstwo opisane w pkt VII, zarzucane oskarżonemu w pkt VII aktu oskarżenia i w tej części zaskarżony wyrok uchyla, przekazując sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania, zaś

- w ramach rozstrzygnięcia z pkt VIII wyroku, na podstawie art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 i 3 k.k., przyjmując, że w ciągu przestępstw zostały popełnione czyny opisane w pkt od I do VI wyroku, wymierza oskarżonemu J. L. (1) jedną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat oraz jedną karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 25 (dwadzieścia pięć) złotych, oraz

- w zakresie rozstrzygnięcia z pkt X wyroku ustala, że orzeczona kwota przepadku korzyści majątkowej wynosi 143.845,50 (sto czterdzieści trzy tysiące osiemset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy);

3) w odniesieniu do oskarżonego K. M. (1):

- z ciągu przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt od XII do XIV wyroku eliminuje przestępstwo opisane w pkt XIV, zarzucane mu w pkt XIV aktu oskarżenia i w tej części zaskarżony wyrok uchyla, przekazując sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania, zaś

- w ramach rozstrzygnięcia z pkt XVI wyroku, na podstawie art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k., przyjmując, że w ciągu przestępstw zostały popełnione czyny opisane w pkt od XII do XIII wyroku, wymierza oskarżonemu K. M. (1) jedną karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

4) *w odniesieniu do oskarżonego T. F. (1)*

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt XXIII wyroku dotyczące wymiaru kary za czyny przypisane mu w pkt od XXI do XXII wyroku oraz

- eliminuje z rozstrzygnięcia zawartego w pkt XXIV wyroku wyraz „łącznie”, zaś

- za czyn przypisany oskarżonemu T. F. (1) w pkt XXI wyroku, wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 229 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz

- w zakresie czynu opisanego w pkt XXII wyroku, zarzucanego oskarżonemu w pkt XVII aktu oskarżenia uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje w tej części Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania,

5) *w odniesieniu do oskarżonej R. Z. (2), uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt XXVI, dotyczącego czynu zarzucanego jej w pkt XVIII aktu oskarżenia i sprawę w tej części przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania;*

I. w pozostałej zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonych J. L. (1), K. M. (1), T. F. (1), P. L. (1), A. L. (2), M. A. (1), A. M. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w częściach na nich przypadających, w tym tytułem opłaty od J. L. (1) kwotę 1.550 zł. (tysiąc pięćset pięćdziesiąt złotych), od K. M. (1) kwotę 840 zł. (osiemset czterdzieści złotych), od T. F. (1) kwotę 750 zł. (siedemset pięćdziesiąt złotych), od P. L. (1) kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych), od A. L. (2) kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych), od M. A. (1)

kwotę 80 zł. (osiemdziesiąt złotych), i od A. M. (2) kwotę 80 zł. (osiemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

J. L. (1) został oskarżony o to, że:

I. Na przełomie listopada i grudnia 2001r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty Departamentu Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, korzystając z pomocy innych osób, przyjął przekazaną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. z siedz. w D. – R. D. (1) oraz K. M. (1) – korzyść majątkową w łącznej kwocie 67.200 zł, udzieloną za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy za świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.;

II. W sierpniu 2002 r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, korzystając z pomocy M. L., przyjął przekazaną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. z siedz. w D. – R. D. (1) oraz K. M. (1) – korzyść majątkową w łącznej kwocie 16.800 zł, udzieloną mu za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób

gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 ustawy z dnia 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych, a także w celu zapewnienia dalszej współpracy,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

III. Na przełomie grudnia 2002r. i stycznia 2003r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, korzystając z pomocy innych osób, przyjął przekazaną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. z siedz. w D. – R. D. (1) oraz K. M. (1) – korzyść majątkową w łącznej kwocie 67.200 zł, udzieloną mu za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 ustawy z dnia 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.;

IV. Na przełomie listopada i grudnia 2003r., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, korzystając z pomocy innych osób, przyjął przekazaną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. z siedz. w D. – R. D. (1) oraz K. M. (1) – korzyść majątkową w łącznej kwocie 25.200 zł, udzieloną mu za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.;

V. W okresie od maja do lipca 2005r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, korzystając z pomocy A. i P. L. (1) i posługując się wystawionymi przez A. L. (2), w imieniu firmy (...), poświadczającymi nieprawdę fakturami VAT nr:

- (...) na kwotę brutto 73.200 zł

- (...) na kwotę brutto 48.800 zł

działając w warunkach czynu ciągłego, przyjął dwukrotnie przekazaną mu przez przedstawiciela (...) sp. z o.o. z siedz. w D. – K. M. (1) i przelaną na konto firmy (...) korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 100.000 zł, udzieloną mu za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek przygotowania i przeprowadzania postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. – Prawo zamówień publicznych, pozostawiając otrzymaną korzyść w całości do dyspozycji A. i P. L. (1),

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

VI. W sierpniu 2008 r. w W., będąc pracownikiem N., pełniącym obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną, przyjął udzieloną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. – K. M. (1) i T. F. (1), korzyść majątkową w kwocie 10.000 zł, wręczoną mu przez T. F. (1), a udzieloną za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla w/w firmy na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie

działań naruszających obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.;

VII. W okresie od lipca 2008r. do 17 grudnia 2008r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty Departamentu Informatyki i (...), a od 01 sierpnia 2008 roku pełniącym obowiązki naczelnika Wydziału (...) w tym Departamencie, a jednocześnie będąc członkiem komisji przetargowej i zastępcą jej przewodniczącego, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego, wszedł w porozumienie z przedstawicielami firmy (...) sp. z o.o. – K. M. (1) oraz T. F. (1), mające na celu wyłonienie tej firmy jako wykonawcy zamówienia na (...), stanowiącego przedmiot przetargu publicznego organizowanego przez N., z wyłączeniem innych podmiotów gospodarczych, podejmując czynności polegające w szczególności na dostosowaniu wymogów Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia do warunków, które spełniała firma (...) oraz na utrudnianiu dostępu innym potencjalnym wykonawcom do informacji dotyczących istniejącego w N. systemu telekomunikacyjnego, niezbędnych do skonstruowania oferty, a następnie w dniu 17 grudnia 2008r., w związku z pełnioną funkcją, przyjął od tychże przedstawicieli firmy (...) pieniądze w gotówce, w kwocie 10.000 zł, wręczone mu przez T. F. (1), za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówienia dla w/w firmy jako zwycięzcy przetargu i do odebrania I etapu zamówionej inwestycji, w tym również za opisane zachowania naruszające przepisy prawa, podejmowane w ramach porozumienia co do „ustawienia” wyniku przetargu, naruszające obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w trybie przetargu publicznego w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. – Prawo zamówień publicznych, przez co działał na szkodę N.,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k., art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. i art. 12 k.k.;

K. M. (1) został oskarżony o to, że:

VIII. Na przełomie listopada i grudnia 2001r. we W. oraz w W., będąc wspólnikiem i wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), udzielił pracownikowi N. zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 67.200 zł, za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

IX. W sierpniu 2002 roku we W. oraz w W., będąc wspólnikiem i wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), udzielił pracownikowi N., zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową w postaci pieniędzy, w łącznej kwocie 16.800 zł za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

X. Na przełomie grudnia 2002 r. i stycznia 2003 r. we W. oraz w W., będąc współnikiem i wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), udzielił pracownikowi N., zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową w postaci pieniędzy, w łącznej kwocie 67.200 zł, za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszając przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

XI. W listopadzie 2003 r. we W. oraz w W., będąc współnikiem i wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), udzielił pracownikowi N. zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 25.200 zł, za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszając przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

XII. W okresie od maja do lipca 2005 r. we W. oraz w W., będąc współnikiem i prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D. i działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pracownikowi N. zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową, w postaci pieniędzy, w łącznej kwocie nie mniejszej aniżeli 100.000 zł., za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. – Prawo zamówień publicznych, przez co działał na szkodę N., co uczynił z posłuszeniem się wystawionymi w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. L. (1) obecnie L., poświadczającymi nieprawdę fakturami VAT nr:

- (...) na kwotę brutto 73.200 zł
- (...) na kwotę brutto 48.800 zł,

których wystawienie ułatwił dla pozoru sporządzając i podpisując dokumenty mające stanowiące do tego tytuł, a to zamówienia i protokoły zdawczo – odbiorcze, a następnie na podstawie tychże faktur dokonał przelewu na konto bankowe należącej do wystawcy – firmy (...), pieniędzy w łącznej kwocie 122.000 zł, dla ich przekazania J. L. (1), w kwocie jak wyżej, pomniejszonej o rozliczenie podatku,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k., art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

XIII. W sierpniu 2008 r. w W., zajmując się faktycznym zarządaniem sprawami majątkowymi (...) Sp. z o.o. i działalnością tej spółki, której udziałowcem i formalnym prezesem zarządu pozostawała żona – E. M., oraz działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1), udzielił J. L. (1), pracownikowi N., od 01 sierpnia 2008 roku pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją

publiczną, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł – wręczoną jemu w gotówce przez T. F. (1), za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówień dla firmy (...) Sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych, przez co działał na szkodę N.,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.

XIV. W okresie od lipca do 17 grudnia 2008 r. w W., zajmując się faktycznym zarządem sprawami majątkowymi (...) Sp. z o.o. i działalnością tej spółki, której udziałowcem i formalnym prezesem zarządu pozostawała żona – E. M., oraz działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wszedł w porozumienie z pracownikiem N. – J. L. (1) zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), a od 01 sierpnia 2008r. pełniącym obowiązki kierownika Wydziału (...) w tym Departamencie, będącym jednocześnie zastępcą przewodniczącego komisji przetargowej, oraz R. Z. (2) – pracownikiem (...) Sp. z o.o. pełniącą funkcję tzw. opiekuna klienta, jakim był N. – mające na celu wyłonienie (...) Sp. z o.o. jako wykonawcy zamówienia na (...) stanowiącego przedmiot przetargu publicznego organizowanego przez N., z wyłączeniem innych podmiotów gospodarczych, w ramach którego to porozumienia podejmowane były działania polegające w szczególności na: dostosowaniu wymogów Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia do warunków, które spełniała firma (...), złożeniu przez firmę (...) oferty w tym samym przetargu, o określonej treści i warunkach cenowych, z założenia mniej korzystnych aniżeli określonych przez (...), dla stworzenia pozorów przeprowadzenia przetargu w warunkach konkurencji, z ostatecznym doprowadzeniem do wykluczenia tej oferty z przyczyn formalnych, utrudnianiu dostępu przedstawicielom firmy konkurencyjnej do informacji o systemie telekomunikacyjnym N. niezbędnych dla prawidłowej konstrukcji oferty, a także na nakłanianiu jej przedstawiciela do rezygnacji z udziału w przetargu – a następnie, w dniu 17 grudnia 2008 r., udzielił J. L. (1), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, wręczoną jemu w gotówce przez T. F. (1), za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówienia dla w/w firmy jako zwycięzcy tego przetargu i do odebrania I etapu zamówionej inwestycji, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, podejmowane w ramach wskazanego porozumienia co do „ustawienia” wyniku przetargu, naruszające obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w trybie przetargu publicznego w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, przez co działał na szkodę N.,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k., art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

XV. W grudniu 2008 r. we W., w związku z realizowaną kontrolą drogową, udzielił nieustalonemu funkcjonariuszowi Policji, co do którego materiały postępowania wyłączono, korzyści majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 50,- zł, w zamian za stanowiące naruszenie przepisów prawa odstąpienie od prawnej czynności służbowej,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

T. F. (1) został oskarżony o to, że:

XVI. W sierpniu 2008r. w W., będąc wiceprezesem zarządu (...) Sp. z o.o. i zajmując się działalnością tej spółki, oraz działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1), udzielił J. L. (1), pracownikowi N., od 01 sierpnia 2008 roku pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, wręczając wymienionemu pieniądze te w gotówce, za doprowadzenie do składania przez N. zamówień dla firmy (...) Sp. z o.o. na świadczenie usług i dostawy sprzętu telekomunikacyjnego, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, a mianowicie za podejmowanie działań naruszających obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie

zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.;

XVII. W okresie od lipca do 17 grudnia 2008 r. we W. i W. – będąc wiceprezesem zarządu (...) Sp. z o.o. i zajmując się działalnością tej spółki, oraz działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wszedł w porozumienie z pracownikiem N. – J. L. (1) zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), a od 01 sierpnia 2008 r. pełniącym obowiązki kierownika Wydziału (...) w tym Departamencie, będącym jednocześnie zastępcą przewodniczącego komisji przetargowej, oraz R. Z. (2) – pracownikiem (...) Sp. z o.o. pełniącą funkcję tzw. opiekuna klienta, jakim był N., mające na celu wyłonienie (...) Sp. z o.o. jako wykonawcy zamówienia na (...) stanowiącego przedmiot przetargu publicznego organizowanego przez N., z wyłączeniem innych podmiotów gospodarczych, w ramach którego to porozumienia podejmowane były działania polegające w szczególności na: dostosowaniu wymogów Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia do warunków, które spełniała firma (...), złożeniu przez firmę (...) oferty w tym samym przetargu, o określonej treści i warunkach cenowych, z założenia mniej korzystnych aniżeli określonych przez (...), dla stworzenia pozorów przeprowadzenia przetargu w warunkach konkurencji, z ostatecznym doprowadzeniem do wykluczenia tej oferty z przyczyn formalnych, utrudnianiu dostępu przedstawicielom firmy konkurencyjnej do informacji o systemie telekomunikacyjnym N. niezbędnych dla prawidłowej konstrukcji oferty, a także na nakłanianiu jej przedstawiciela do rezygnacji z udziału w przetargu – a następnie, w dniu 17 grudnia 2008 r., udzielił J. L. (1), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł, wręczając wymienionemu pieniądze te w gotówce, za doprowadzenie do złożenia przez N. zamówienia dla w/w firmy jako zwycięzcy tego przetargu i do odebrania I etapu zamówionej inwestycji, w tym również za zachowania naruszające przepisy prawa, podejmowane w ramach wskazanego porozumienia co do „ustawienia” wyniku przetargu, naruszające obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w trybie przetargu publicznego w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, stosownie do art. 7 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych, przez co działał na szkodę N.,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k., art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

R. Z. (2) została oskarżona o to, że;

XVIII. W okresie od lipca do września 2008r. w W., będąc pracownikiem (...) Sp. z o.o. zatrudnionym na stanowisku inżyniera wsparcia sprzedaży, a jednocześnie tzw. „opiekuna klienta”, w związku z organizowanym przez N. przetargiem publicznym na (...), w warunkach czynu ciągłego, działała na szkodę tej instytucji, w ten sposób, że weszła w porozumienie z T. F. (1) oraz K. M. (1), mające na celu wyłonienie (...) Sp. z o.o. jako wykonawcy zamówienia stanowiącego przedmiot tego przetargu publicznego, z wyłączeniem innych podmiotów gospodarczych, w ramach którego podejmowała działania polegające w szczególności na: wystąpieniu przez firmę (...) z ofertą w tym samym przetargu, a także ustaleniu przy udziale T. F. (1) oraz K. M. (1) treści tej oferty i warunków cenowych, z założeniem mniej korzystnych aniżeli określonych przez (...) co czynione było dla stworzenia pozorów przeprowadzenia przetargu w warunkach konkurencji, utrudnianiu dostępu przedstawicielom firmy konkurencyjnej do informacji o systemie telekomunikacyjnym N., niezbędnych dla prawidłowej konstrukcji oferty, a jednocześnie przekazywaniu wymienionym informacji stanowiących tajemnice handlową, w tym zawartych w przygotowanej dla firmy konkurencyjnej ofercie i warunkach cenowych tam określonych, nakłanianiu przedstawiciela tej firmy do rezygnacji z udziału w przetargu, a w końcu na doprowadzeniu do wykluczenia (...) od udziału w tym przetargu z przyczyn formalnych, co czyniła w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez wskazanego, preferowanego wykonawcę,

tj. o czyn z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

P. L. (1) został oskarżony o to, że:

XIX. W okresie od listopada do grudnia 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z A. L. (1) obecnie L., pomagał swemu ojcu – J. L. (1), w przyjęciu korzyści majątkowej, co do kwoty 49.560 złotych, udzielonej jemu przez przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. we W., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że podjął zabiegi mające na celu ukrycie tożsamości osoby przyjmującej pieniądze stanowiące udzieloną korzyść majątkową, polegające na tym, iż zapewnił udział osób podstawionych przy czynnościach odbioru pieniędzy, a mianowicie T. L., A. M. (1) obecnie M. i M. P., przedstawiając im przy tym do podpisu fikcyjne umowy zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) oraz rachunki tego dotyczące, mające stanowić pozorny tytuł do wypłaty pieniędzy, a także bezpośrednio w czynnościach odbioru pieniędzy uczestniczył, przejmując pieniądze wpłacone na konta bankowe osób wymienionych, a także konto bankowe A. L. (1) i przekazując je J. L. (1),

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

XX. W okresie od grudnia 2002 r. do stycznia 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z A. L. (1) obecnie L., pomagał swemu ojcu – J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, co do kwoty 53.760 zł, udzielonej jemu przez przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. we W., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że podjął zabiegi mające na celu ukrycie tożsamości osoby przyjmującej pieniądze stanowiące udzieloną korzyść majątkową, polegające na tym, iż zapewnił udział osób podstawionych przy czynnościach odbioru pieniędzy, a mianowicie T. L., A. M. (1) obecnie M. i M. P., a także bezpośrednio w czynnościach odbioru pieniędzy uczestniczył, przejmując pieniądze wpłacone na konta bankowe osób wymienionych, a także na konto bankowe A. L. (1) i przekazując je J. L. (1),

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

XXI. W listopadzie 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. L. (1) obecnie L., pomagał swemu ojcu – J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, co do kwoty 12.600 zł, udzielonej jemu przez przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. we W., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że pieniądze te, stanowiące udzieloną korzyść majątkową i wpłacone na podstawie fikcyjnej umowy o dzieło i rachunku, na konto bankowe A. L. (1), przejął i przekazał J. L. (1), przy czyn części z nich, w kwocie nie mniejszej niż 1.600 zł, wraz z A. L. (1), zatrzymał dla siebie, co czynił wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXII. W okresie od maja do lipca 2005 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. L. (2), pomagał swemu ojcu – J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, otrzymanej w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N., zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że po zarejestrowaniu przez swoją żonę – A. L. (2) działalności gospodarczej, jako firma (...) i wystawieniu przez nią dwóch poświadczających nieprawdę faktur VAT o nr:

- (...) na kwotę brutto 73.200 zł
- (...) na kwotę brutto 48.800 zł

mających stwierdzać wykonanie na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D. usług, odpowiednio: „zmiany oprogramowania na kartach procesorów” oraz „prac konfiguracyjnych w zakresie sieciowania systemów telekomunikacyjnych”, jakie w rzeczywistości nie były wykonywane – przyjął wraz z nią pieniądze, w łącznej kwocie 122.000 zł, które na podstawie w/w faktur wpłacone zostały przez przedstawiciela firmy (...) Sp. z o.o. na rachunek bankowy firmy (...) jako udzielona J. L. (1) korzyść majątkowa, a następnie przyjęte pieniądze, wraz z A. L. (1)

zatrzymał dla siebie, w kwocie, po potrąceniu należności podatkowej, nie mniejszej niż 100.000 zł, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 273 k.k. oraz art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

A. L. (2) została oskarżona o to, że:

XXIII. W listopadzie i grudniu 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1), pomagała J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że zawarła dla pozoru umowę zlecenia, wystawiając rachunek na sumę 11.000 zł z tytułu rzekomego wykonania usługi dla firmy (...) Sp. z o.o., a następnie przyjęła na swój rachunek bankowy wypłacone na tej podstawie pieniądze – po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 9.240 zł, dla ich przekazania J. L. (1), wiedząc, że podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k.;

XXIV. Na przełomie grudnia 2002 i stycznia 2003 w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1), pomagała J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że przyjęła na swój rachunek bankowy, pieniądze - po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 8.400 zł, z tytułu rzekomego wykonania usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. określonej na kwotę 10.000 zł, dla ich przekazania J. L. (1), wiedząc, że podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k.;

XXV. W listopadzie 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1), pomagała J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że zawarła dla pozoru umowę o dzieło, wystawiając rachunek na sumę 15.000 zł z tytułu rzekomego wykonania usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., a następnie przyjęła na swój rachunek bankowy wypłacone na tej podstawie pieniądze – po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 12.600 zł, dla ich przekazania J. L. (1), przy czym część z nich, w kwocie nie mniejszej niż 1.600 zł, wraz z P. L. (1), zatrzymała dla siebie, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXVI. W okresie od maja do lipca 2005 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomagała J. L. (1) w przyjmowaniu korzyści majątkowych, otrzymanych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N., zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że po zarejestrowaniu działalności gospodarczej, występując jako firma (...), wystawiła dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D. i przedstawiła do zapłaty dwie poświadczające nieprawdę faktury VAT o nr:

- (...) na kwotę brutto 73.200 zł
- (...) na kwotę brutto 48.800 zł

z tytułu wykonania usług, odpowiednio: „zmiany oprogramowania na kartach procesorów” oraz „prac konfiguracyjnych w zakresie sieciowania systemów telekomunikacyjnych”, jakie w rzeczywistości nie były wykonywane, oraz podpisała dokumenty mające stanowić do tego tytuł, a to: zamówienia i protokoły zdawczo – odbiorcze, a następnie przyjęła pieniądze, wpłacone na rachunek bankowy firmy (...), w łącznej kwocie 122.000 zł i wraz z P. L. (1) zatrzymała je dla siebie, w kwocie, po potrąceniu należności podatkowej, nie mniejszej niż 100.000 zł, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 271 § 1 i § 3 k.k., art. 273 k.k. oraz z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

M. A. (1) została oskarżona o to, że:

XXVII. W listopadzie i grudniu 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomagała J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że zawarła dla pozoru umowę zlecenia, wystawiając rachunek na sumę 21.000 zł z tytułu wykonania fikcyjnej usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., a następnie przyjęła na swój rachunek bankowy wypłacone na tej podstawie pieniądze – po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 17.640 zł, przekazując pieniądze te J. L. (1), przy czym część z nich w kwocie 2.140 zł zatrzymała dla siebie, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXVIII. Na okresie między lipcem a sierpniem 2002 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomagała J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że zawarła dla pozoru umowę o dzieło, wystawiając rachunek na sumę 20.000 zł z tytułu wykonania fikcyjnej usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., a następnie przyjęła na swój rachunek bankowy wypłacone na tej podstawie pieniądze – po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 16.800 zł, przekazując pieniądze te J. L. (1), przy czym część z nich, w kwocie ok. 2.000 zł zatrzymała dla siebie, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXIX. Na przełomie grudnia 2002 r. i stycznia 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzieliła pomocy J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, udzielonej przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że przyjęła na swój rachunek bankowy pieniądze - po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 13.440 zł, z tytułu rzekomego wykonania usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., na podstawie sporządzonej dla pozoru umowy o dzieło i rachunku na sumę 16.000 zł, przekazując pieniądze te J. L. (1), przy czym część z nich, w kwocie 1.440 zł., zatrzymała dla siebie, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXX. W listopadzie 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzieliła pomocy J. L. (1) w przyjęciu korzyści majątkowej, otrzymanej w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną – pracownika N. zatrudnionego na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w ten sposób, że zawarła dla pozoru umowę o dzieło, wystawiając rachunek na sumę 15.000 zł z tytułu wykonana fikcyjnej usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., a następnie przyjęła na swój rachunek bankowy wypłacone na tej podstawie pieniądze – po potrąceniu należności podatkowej – w kwocie 12.600 zł, przekazując pieniądze te J. L. (1), przy czym część z nich, w

kwocie ok. 2.600 zł, zatrzymała dla siebie, wiedząc, że uzyskane zostały za pomocą przestępstwa, a podjęte zabiegi służą ukryciu tożsamości osoby przyjmującej pieniądze,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

A. M. (2) została oskarżona o to, że:

XXXIII. W listopadzie i grudniu 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w uzgodnieniu z P. L. (1), zawarła dla pozoru umowę zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D. i podpisała rachunek na sumę 16.000 zł, mające stanowić fikcyjną podstawę wypłacenia pieniędzy, po czym przyjęła na swój rachunek bankowy pieniądze w kwocie 13.440 zł, wiedząc, iż te pochodzą z czynu zabronionego, a następnie przekazała P. L. (1), zatrzymując dla siebie kwotę około 1.600 zł, przy czym przyjęte na rachunek pieniądze stanowiły korzyść majątkową pochodzącą z przestępstwa łapownictwa, a podjęte czynności mogły udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia,

tj. o czyn z art. 299 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XXXIV. Na przełomie grudnia 2002 i stycznia 2003 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w uzgodnieniu z P. L. (1), przyjęła na swój rachunek bankowy pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 15.120 zł, wypłacone na podstawie fikcyjnego rachunku na sumę 18.000 zł, wystawionego z tytułu rzekomego wykonania przez nią usługi dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedz. w D., wiedząc, iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego, a następnie przekazała je P. L. (1), zatrzymując dla siebie kwotę około 1.800 zł, przy czym przyjęte na rachunek pieniądze stanowiły korzyść majątkową pochodzącą z przestępstwa łapownictwa, a podjęte czynności mogły udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia,

tj. o czyn z art. 299 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie orzekł, że:

I. W granicach czynu zarzucanego w pkt I aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że na przełomie listopada i grudnia 2001r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty Departamentu Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej, korzystając z pomocy M. A. (1), A. M. (1), A. L. (1), T. L. i M. P., przyjął przekazaną mu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. korzyść majątkową w łącznej kwocie 67.200,- złotych, tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.;

II. W granicach czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że w sierpniu 2002r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej, korzystając z pomocy M. L., przyjął przekazaną mu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. korzyść majątkową w łącznej kwocie 16.800,- złotych, tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.;

III. W granicach czynu zarzucanego w pkt III aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że na przełomie grudnia 2002r. i stycznia 2003r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej, korzystając z pomocy M. A. (1), A. M. (1), A. L. (1), T. L. i M. P., przyjął przekazaną mu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. korzyść majątkową w łącznej kwocie 67.200,- złotych, tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.;

IV. W granicach czynu zarzucanego w pkt IV aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że na przełomie listopada i grudnia 2003r., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej, korzystając z pomocy A. L. (1) oraz M. A. (1), przyjął przekazaną mu przez (...) sp. z o.o. z siedzib w D. korzyść majątkową w łącznej kwocie 25.200,- złotych, tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.;

V. W granicach czynu zarzucanego w pkt V aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że w okresie od maja do lipca 2005r. w W., będąc pracownikiem N. zatrudnionym na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej, korzystając z pomocy A. L. (2), która w imieniu firmy (...) wystawiła 2 poświadczające nieprawdę faktury VAT: o nr (...) z dnia 31 maja 2005 roku na kwotę brutto 73.200,- złotych i o nr (...) z dnia 27 czerwca 2005 roku na kwotę brutto 48.800,- złotych, działając w warunkach czynu ciągłego, przyjął dwukrotnie przekazaną mu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., przelaną na konto firmy (...) korzyść majątkową w łącznej kwocie 122.000,- złotych, pozostawiając otrzymaną korzyść w całości do dyspozycji A. i P. L. (1), tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

VI. W granicach czynu zarzucanego w pkt VI aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że w sierpniu 2008r. w W., będąc pracownikiem N., pełniącym obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej przyjął udzieloną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. – K. M. (1) i T. F. (1), korzyść majątkową w kwocie 10.000,- złotych, wręczoną mu przez T. F. (1), tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.;

VII. W granicach czynu zarzucanego w pkt VII aktu oskarżenia, uznaje J. L. (1) za winnego tego, że w grudniu 2008 roku w W., pełniąc obowiązki naczelnika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...) w związku z pełnieniem funkcji publicznej przyjął udzieloną mu przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. – K. M. (1) i T. F. (1), korzyść majątkową w kwocie 10.000,- złotych, wręczoną mu przez T. F. (1), tj. przestępstwa z art. 228§1 k.k.

VIII. Na podstawie art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k., za czyny przypisane w pkt I – VII wyroku, popełnione w ciągu przestępstw, wymierza J. L. (1) jedną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat oraz jedną karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 25,- (dwadzieścia pięć) złotych;

IX. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

X. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych w pkt I do VII wyroku w łącznej kwocie 153.845,50 złotych (sto pięćdziesiąt trzy tysiące złotych osiemset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy);

XI. K. M. (1) uniewinnia od dokonania czynów zarzucanych mu w pkt VIII, IX, X i XI aktu oskarżenia;

XII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XII aktu oskarżenia, uznaje K. M. (1) za winnego tego, że w okresie od maja do lipca 2005r. we W. oraz w W., będąc współnikiem i prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pełniącemu funkcję publiczną pracownikowi N. zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1), w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyść majątkową, w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 122.000,- (sto dwadzieścia dwa tysiące) złotych, realizując 2 poświadczające nieprawdę faktury VAT: o nr (...) z dnia 31 maja 2005 roku na kwotę brutto 73.200,- złotych i o nr (...) z dnia 27 czerwca 2005 roku na kwotę brutto 48.800,- złotych, wystawione przez A. L. (2) w imieniu firmy (...), tj. przestępstwa z art. 229§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

XIII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XIII aktu oskarżenia, uznaje K. M. (1) za winnego tego, że w sierpniu 2008r. w W., zajmując się faktycznym zarządaniem sprawami majątkowymi (...) Sp. z o.o. i działalnością tej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1), udzielił pełniącemu funkcję publiczną pracownikowi N., pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1), w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 10.000,- złotych, wręczonych w gotówce przez T. F. (1), tj. przestępstwa z art. 229§1 k.k.;

XIV. W granicach czynu zarzucanego w pkt XIV aktu oskarżenia, uznaje K. M. (1) za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2008 r. w W., zajmując się faktycznym zarządaniem sprawami majątkowymi (...) Sp. z o.o. i działalnością tej spółki,

działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1), udzielił pełniącemu funkcję publiczną pracownikowi N., pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1), w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 10.000,- złotych, wręczonych w gotówce przez T. F. (1), tj. przestępstwa z art. 229§1 k.k.;

XV. K. M. (1) uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w pkt XV aktu oskarżenia, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 229§3 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 229§3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XVI. Na podstawie art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k., za czyny przypisane w pkt XII – XIV wyroku, popełnione w ciągu przestępstw, wymierza K. M. (1) karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. Na podstawie art. 91§2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 86§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza K. M. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIX. Na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie wymierzonej K. M. (1) kary łącznej 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XX. Na podstawie art. 71§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza K. M. (1) karę grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30,- (trzydzieści) złotych;

XXI. W granicach czynu zarzucanego w pkt XVI aktu oskarżenia, uznaje T. F. (1) za winnego tego, że w sierpniu 2008r. w W., będąc wiceprezesem (...) Sp. z o.o. i zajmując się działalnością tej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1), udzielił pełniącemu funkcję publiczną pracownikowi N., pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1), w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 10.000,- złotych, wręczając ją w gotówce, tj. przestępstwa z art. 229§1 k.k.;

XXII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XVII aktu oskarżenia, uznaje T. F. (1) za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2008r. w W., będąc wiceprezesem (...) Sp. z o.o. i zajmując się działalnością tej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1), udzielił pełniącemu funkcję publiczną pracownikowi N., pełniącemu obowiązki kierownika Wydziału (...) w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1), w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną – korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 10.000,- złotych, wręczając ją w gotówce, tj. przestępstwa z art. 229§1 k.k.;

XXIII. Na podstawie art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k., za czyny przypisane w pkt XXI – XXII wyroku, popełnione w ciągu przestępstw, wymierza T. F. (1) karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie wymierzonej T. F. (1) kary łącznej 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XX. Na podstawie art. 71§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza T. F. (1) karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30,- (trzydzieści) złotych;

XXI. R. Z. (2) uniewinnia od dokonania czynu zarzucanego jej w pkt XVIII aktu oskarżenia, a koszty postępowania przejmuję w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa;

XXII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XIX aktu oskarżenia, uznaje P. L. (1) za winnego tego, że w okresie od listopada do grudnia 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, ułatwił swemu ojcu – J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 49.560,- złotych, proponując T. L., A. M. (1) obecnie M. oraz M. P. podpisanie fikcyjnej umowy zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunków, stanowiących tytuł do otrzymania pieniędzy, a następnie środki pieniężne wypłacone przez w/wym. osoby przekazał J. L. (1), tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

XXIII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XX aktu oskarżenia, uznaje P. L. (1) za winnego tego, że w okresie od grudnia 2002 roku do stycznia 2003 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, ułatwił swemu ojcu – J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 53.760,- złotych, proponując T. L., A. M. (1) obecnie M. oraz M. P. fikcyjne wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o., stanowiącej tytuł do otrzymania pieniędzy, a następnie środki pieniężne wypłacone przez w/wym. osoby przekazał J. L. (1), tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

XXIV. P. L. (1) uniewinnia od dokonania zarzucanego mu w pkt XXI aktu oskarżenia, a koszty postępowania przejmuję w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa;

XXV. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXII aktu oskarżenia, uznaje P. L. (1) za winnego tego, że w okresie od maja do lipca 2005r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. L. (2), przyjął uzyskaną za pomocą czynu zabronionego rzecz w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 122.000,- złotych, pochodzącą z realizacji przez K. M. (1) 2 poświadczających nieprawdę faktur VAT o nr (...) z dnia 31 maja 2005 roku na kwotę brutto 73.200,- złotych i o nr (...) z dnia 27 czerwca 2005 roku na kwotę brutto 48.800,- złotych, wystawionych przez A. L. (2) w imieniu firmy (...), tj. przestępstwa z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 291§1 k.k. wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. Na podstawie art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k., za czyny przypisane w pkt XXII – XXIII wyroku, wymierza P. L. (1) karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVII. Na podstawie art. 91§2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 86§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza P. L. (1) karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVIII. Na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie wymierzonej P. L. (1) kary łącznej 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XXIX. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec P. L. (1) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt XXV wyroku w kwocie 61.000,- (sześćdziesiąt jeden tysięcy) złotych;

XXX. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXIII aktu oskarżenia, uznaje A. L. (2) za winną tego, że w okresie od listopada do grudnia 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 9.240,- złotych, podpisując fikcyjną umowę zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 11.000,- złotych, stanowiący tytuł do otrzymania pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę ok. 8.000,- złotych, którą przekazała J. L. (1), tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XXXI. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXIV aktu oskarżenia, uznaje A. L. (2) za winną tego, że w okresie od grudnia 2002 roku do stycznia 2003 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 8.400,- złotych, wypłacając ze swojego rachunku kwotę 7.600,- złotych, wpłaconą przez (...) Sp. z o.o. tytułem zapłaty za fikcyjną umowę o dzieło, opiewającą na kwotę 15.000,- złotych brutto, którą następnie przekazała J. L. (1), tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XXXII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXV aktu oskarżenia, uznaje A. L. (2) za winną tego, że w listopadzie 2003 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 11.000,- złotych, podpisując fikcyjną umowę o dzieło na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 15.000,- złotych, stanowiący tytuł do otrzymania pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę ok. 11.000,- złotych, którą przekazała J. L. (1), tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XXXIII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXVI aktu oskarżenia, uznaje A. L. (2) za winną tego, że w okresie od maja do lipca 2005r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1), przyjęła uzyskaną za pomocą czynu zabronionego rzecz w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 122.000,- złotych, pochodzącą z realizacji przez K. M. (1) wystawionych przez nią w imieniu firmy (...) poświadczających nieprawdę faktur VAT o nr (...) z dnia 31 maja 2005 roku na kwotę brutto 73.200,- złotych i o nr (...) z dnia 27 czerwca 2005 roku na kwotę brutto 48.800,- złotych, tj. przestępstwa z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i za przypisany czyn na podstawie art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXIV. Na podstawie art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k., za czyny przypisane w pkt XXX – XXXII wyroku, wymierza A. L. (2) karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXV. Na podstawie art. 91§2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 86§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza A. L. (2) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XXXVI. Na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie wymierzonej A. L. (2) kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XXXVII. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec A. L. (2) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt XXXIII wyroku w kwocie 61.000,- (sześćdziesiąt jeden tysięcy) złotych oraz korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych w pkt XXX-XXXII w łącznej kwocie 3.400,- (trzy tysiące czterysta) złotych;

XXXVIII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXVII aktu oskarżenia, uznaje M. A. (1) za winną tego, że w okresie od listopada do grudnia 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 17.640,- złotych, podpisując fikcyjną umowę zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 21.000,- złotych, stanowiący tytuł do przelania na jej rachunek pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę 15.500,- złotych, którą przekazała J. L. (1), co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XXXIX W granicach czynu zarzucanego w pkt XXVIII aktu oskarżenia, uznaje M. A. (1) za winną tego, że w sierpniu 2002r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 16.800,- złotych, podpisując fikcyjną umowę o dzieło na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 20.000,- złotych, stanowiący tytuł do przelania na jej rachunek

pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę 14.800,- złotych, którą przekazała J. L. (1), co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.,

XL. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXIX aktu oskarżenia, uznaje M. A. (1) za winną tego, że na przełomie grudnia 2002r. i stycznia 2003r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 13.440,- złotych, wypłacając ze swojego rachunku kwotę 12.000,- złotych, wpłaconą przez (...) Sp. z o.o. tytułem zapłaty za fikcyjną umowę o dzieło, opiewającą na kwotę 16.000,- złotych brutto, którą następnie przekazała J. L. (1), co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XLI. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXX aktu oskarżenia, uznaje M. A. (1) za winną tego, że w listopadzie 2003 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 12.600,- złotych, podpisując fikcyjną umowę o dzieło na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 15.000,- złotych, stanowiący tytuł do przelania na jej rachunek pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę 10.000,- złotych, którą przekazała J. L. (1), co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.,

XLII. Na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. postępowanie karne wobec M. A. (1) w zakresie czynów przypisanych jej w pkt XXXVIII-XLI warunkowo umarza, ustalając 2-letni okres próby;

XLIII. Na podstawie art. 45a k.k. orzeka wobec M. A. (1) przepadek korzyści osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych jej w pkt XXXVIII-XLI w łącznej kwocie 7.980,- (siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt) złotych;

XLVIII. W granicach czynu zarzucanego w pkt XXXIII aktu oskarżenia, uznaje A. M. (2) za winną tego, że w okresie od listopada do grudnia 2001r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 13.440,- złotych, podpisując fikcyjną umowę zlecenia na wykonanie usługi dla firmy (...) sp. z o.o. oraz rachunek na kwotę 16.000,- złotych, stanowiący tytuł do przelania na jej rachunek pieniędzy, a następnie wypłaciła z rachunku kwotę 11.802,50 złotych, którą przekazała P. L. (1), a ten przekazał ją J. L. (1), co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

XLIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt XXXIV aktu oskarżenia, uznaje A. M. (2) za winną tego, że na przełomie grudnia 2002 r. i stycznia 2003r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwiła J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 15.120,- złotych, wypłacając ze swojego rachunku kwotę 13.323,- złotych, wpłaconą przez (...) Sp. z o.o. tytułem zapłaty za fikcyjną umowę o dzieło, opiewającą na kwotę 18.000,- złotych brutto, którą to kwotę przekazała następnie P. L. (1), a ten przekazał ją J. L. (1), tj. co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 291§1 k.k.;

L. Na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. postępowanie karne wobec A. M. (2) w zakresie czynów przypisanych jej w pkt XLVIII-XLIX wyroku warunkowo umarza, ustalając 2-letni okres próby;

LI. Na podstawie art. 45a k.k. orzeka wobec A. M. (2) przepadek korzyści osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych jej w pkt XLVIII-XLIX w łącznej kwocie 3.434,50 złotych (trzy tysiące czterysta trzydzieści cztery złote pięćdziesiąt groszy);

XLVI. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty:

- od J. L. (1) kwotę 1.550,- (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt) złotych;

- od K. M. (1) kwotę 840,- (osiemset czterdzieści) złotych;

- od T. F. (1) kwotę 750,- (siedemset pięćdziesiąt) złotych;

- od P. L. (1) kwotę 180,- (sto osiemdziesiąt) złotych;

- od A. L. (2) kwotę 180,- (sto osiemdziesiąt) złotych;

- od M. A. (1), A. M. (2), T. L. kwotę po 80,- (osiemdziesiąt) złotych,

a w pozostałym zakresie zwalnia w/wym. oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator oraz obrońcy oskarżonych.

Prokurator zarzucił wyrokowi:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżony K. M. (1) nie dopuścił się czynów opisanych w punkcie XI, części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy uwzględnieniu zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, jak też logiki wydarzeń, pozwala na ustalenia przeciwnie;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżona R. Z. (2) nie wypełniła swoim działaniem znamion zarzucanego jej czynu zabronionego, opisanego w punkcie XXI części dyspozytywnej wyroku, co stwierdził w następstwie błędnej i fragmentarycznej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, podczas gdy rzetelna analiza całokształtu zebranych dowodów i ustaleń na ich podstawie czynionych co do przebiegu przetargu na Konsolidację Systemu Telekomunikacyjnego N., prowadzi do wniosku przeciwnego,

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, co do czynów opisanych w punktach od I do VII części dyspozytywnej wyroku, że K. L. (1), przyjmując udzielane mu korzyści majątkowe, nie czynił tego w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, z przyjęciem kwalifikacji z art. 228§1 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku odmiennego, a mianowicie, że przyjmował on korzyści w zamian za doprowadzenie do wyboru określonego wykonawcy zamówienia, a tym samym za podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych, a więc w zamian za zachowania naruszające przepisy prawa, co pozwala na przyjęcie kwalifikacji z art. 228§3 k.k., a w przypadku czynu określonego w p VII części dyspozytywnej wyroku, przyjęcie korzyści wiązało się nadto z wejściem w zmwę przetargową, co uzasadnia dodatkowo przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji z 305§ 1 k.k.,

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, co do czynów opisanych w punktach od XII do XIV i od XXI do XXII części dyspozytywnej wyroku, że K. M. (1) oraz T. F. (1), udzielając korzyści majątkowej, nie czynili tego w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, stosując kwalifikację z art. 228 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, prowadzi do wniosku odmiennego, a mianowicie, że udzielali oni korzyści J. L. (1) w zamian za doprowadzenie do wyboru określonego wykonawcy zamówienia, a tym samym podejmowanie działań naruszających obowiązek traktowania na równych prawach wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie publiczne i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji, stosownie do art. 16 Ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych, a więc w zamian za zachowania naruszające przepisy prawa, co pozwala na przyjęcie kwalifikacji z art. 229§3 k.k., a w przypadku czynów określonych w p XIV i XXII części dyspozytywnej wyroku, wiązało się to nadto z wejściem w zmwę przetargową, co uzasadnia dodatkowo przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji z 305§1 k.k.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku co do oskarżonych J. L. (1), T. F. (1), R. Z. (2) - w całości oraz co do oraz K. M. (1) w zaskarżonym zakresie, i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego J. L. (1) zarzucił:

1) w zakresie czynów opisanych w części orzekającej wyroku w punktach I - III (str. 24- 25): obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k., poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu orzeczenia, dlaczego sąd przypisał oskarżonemu J. L. przymiot osoby pełniącej funkcję publiczną na podstawie definicji zawartej w przepisie art. 115 § 19 k.k., który nie obowiązywał w chwili popełnienia pierwszych trzech zarzucanych czynów, skutkującą błędnym uznaniem, że jest on podmiotem czynu z art. 228 § 1 k.k.;

2) w zakresie czynów opisanych w części orzekającej wyroku w punktach IV - VII (str. 25 - 26): błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że osk. J. L. miał przymiot osoby „pełniącej funkcję publiczną”, mający wpływ na treść orzeczenia polegający na uznaniu, że jest on podmiotem czynu z art. 228 § 1 k.k., w sytuacji, gdy jego czynności w N., w zakresie zarzutów, miały charakter usługowy, co wyłącza uznanie go za osobę „pełniącą funkcję publiczną”;

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym osk. J. L. (1) w całości poprzez jego uniewinnienie od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonych K. M. (1) i T. F. (1)

orzeczeniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, przejawiający się w przyjęciu, iż J. L. (1) - pracownik N. zatrudniony na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...), a następnie pełniący obowiązki kierownika Wydziału (...) w ww. Departamencie, w związku z pełnionymi przez niego funkcjami był, w dacie zarzucanych oskarżonym czynów, osobą pełniącą funkcje publiczne w rozumieniu określonym w art. 115 § 19 k.k., podczas gdy prawidłowa wykładnia kodeksowej definicji osoby pełniącej funkcje publiczne przeczy takiemu ustaleniu, a w rezultacie prowadzi do konstatacji, iż czyny oskarżonych w zaskarżonym zakresie nie wypełniają znamion ustawowych zarzucanych oskarżonym przestępstw;

2. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowolnej, nieuwzględniającej zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonych M. i L., a w rezultacie poczynienie błędnych ustaleń faktycznych polegających na nieuprawnionym przyjęciu, iż K. M. (1) w okresie od maja do lipca 2005 r. we W. oraz w W., będąc współnikiem i prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedz. w D. i działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pracownikowi N. zatrudnionemu na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i (...) J. L. (1) i w związku z popełnioną przez niego funkcją publiczną - korzyść majątkową, w postaci pieniędzy, w łącznej kwocie 122.000 (sto dwadzieścia dwa tysiące) złotych, realizując 2 poświadczające nieprawdę faktury VAT: o nr (...) z dnia 31 maja 2005 roku na kwotę brutto 73.200 złotych i o nr (...) z dnia 27 czerwca 2005 roku na kwotę brutto 48.800 złotych, wystawione przez A. L. (2) w imieniu firmy (...), podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności wyjaśnienia oskarżonych M. i L. przeczą takiemu ustaleniu i wskazują, iż oskarżony M. nie był wystawcą przedmiotowych faktur, nie miał wiedzy czego one dotyczą, a jedynie był osobą dokonującą zapłaty kwot z nich wynikających, jako że od czerwca 2005 r. ograniczył R. D. (1) dostęp do środków finansowych zgromadzonych na rachunku (...) spółki (...);

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, iż czyn przypisany K. M. (1) w punkcie XV wyroku stanowi przestępstwo z art. 229§3 kk podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności przedmiotowo-podmiotowych a zwłaszcza kwoty korzyści oraz faktu, że zachowanie oskarżonego nie spowodowało żadnego zagrożenia dla innych poza zaufaniem do instytucji państwowych, zagrożenia dla dóbr prawem chronionych prowadzi do wniosku, iż zachowanie to powinno zostać zakwalifikowane jako przypadek mniejszej wagi z art. 229 § 2 k.k.

Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd odwoławczy przyjął, iż oskarżony J. L. (1) posiada przymiot osoby pełniącej funkcję publiczną, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 30 k.k., przez jego niezastosowanie podczas, gdy oskarżeni czynów dopuścili się w usprawiedliwionej nieświadomości ich bezprawności.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów w zakresie zaskarżonych punktów XII, XIII, XIV, XXI, XXII wyroku oraz zmianę kwalifikacji prawnej i obniżenie kary wymierzonej K. M. (1) za czyn opisany w punkcie XV wyroku lub warunkowe umorzenie postępowania w zakresie punktu XV wyroku.

Obrońca oskarżonego P. L. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. W odniesieniu do czynów z pkt. XXVII i XXXVIII wyroku:

a. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony – zarówno w przypadku czynu z pkt. XXVII jak i czynu z pkt. XXVIII wyroku - działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, polegającego na ułatwieniu swojemu ojcu J. L. (1), przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 49.560 złotych (czyn z pkt. XXVII) oraz kwoty 53.760 złotych (czyn z pkt. XXVIII), podczas gdy ocena przeprowadzonych w sprawie dowodów z zastosowaniem reguł postępowania określonych w art. 7 k.p.k. nie daje podstaw do założenia, że oskarżony miał wiedzę i świadomość, że swoim działaniem ułatwia J. L. (1) przyjęcie pieniędzy uzyskanych za pomocą czynu zabronionego, a tym samym nie miał zamiaru popełnienia czynu zabronionego w jakiegokolwiek formie, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

b. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegające na przekroczeniu przez Sąd Okręgowy zasady swobodnej oceny dowodów, jak i dokonania arbitralnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego, poprzez całkowite pominięcie zeznań współoskarżonego J. L. (1) – ojca oskarżonego P. L. (1) - w zakresie, które są korzystne dla oskarżonego P. L. (1) a w szczególności co do faktu, że ojciec celowo wprowadzał w błąd oskarżonego P. L. (1), zarówno co do faktycznego celu przekazania pieniędzy oraz tego kto będzie faktycznym odbiorcą środków pieniężnych;

c. obrazę przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., poprzez pominięcie jako podstawy orzekania rozważań dotyczących winy oskarżonego w powiązaniu z instytucją pomocnictwa, które karalność uzależniona jest od powiązania z odpowiednim i konkretnym czynem zabronionym opisanym w części szczególnej Kodeksu karnego;

d. obrazę przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 413 § 2 pkt. 1 k.p.k. poprzez zawarcie w opisie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. XXVII i XXVIII nieprawidłowych kwot pieniężnych, co powoduje sprzeczność sentencji wyroku z jego uzasadnieniem.

2. w odniesieniu do czynu z pkt. XXX wyroku:

a. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. L. (2), przyjął uzyskaną z czynu zabronionego rzecz w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 122.000 złotych, podczas gdy ocena przeprowadzonych w sprawie dowodów z zastosowaniem reguł postępowania określonych w art. 7 k.p.k. nie daje podstaw do założenia, że oskarżony świadomość i działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. L. (2), a w konsekwencji błędne przyjęcie, że oskarżony dopuścił się z art. 291 § 1 k.k. w z w. z art. 12 k.k.;

b. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegające na przekroczeniu przez Sąd Okręgowy zasady swobodnej oceny dowodów, jak i dokonania arbitralnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego, poprzez całkowite pominięcie zeznań J. L. (1) – ojca oskarżonego P. L. (1) - w zakresie, które są korzystne dla oskarżonego P. L. (1) a dotyczące okoliczności w których firma (...) wystawiła dwie faktury VAT;

c. obrazę przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., poprzez pominięcie jako podstawy orzekania rozważań dotyczących winy oskarżonego w odniesieniu do tego czynu.

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego P. L. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonej A. L. (2) wyrokowi zarzucił:

1. W odniesieniu do czynów z pkt. XXXV, XXXVI i XXXVII wyroku:

a. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, że oskarżona dopuściła się przestępstwa pomocnictwa do popełnienia przestępstwa paserstwa umyślnego, podczas gdy działania oskarżonej A. L. (2) nie wypełniły znamion tego czynu, bowiem oskarżona nie miała zamiaru czy to bezpośredniego czy też ewentualnego do udzielenia pomocy J. L. (1) do popełnienia czynu zabronionego a co więcej nie miała świadomości faktycznego celu jakim miało służyć podpisanie umów zlecenia a następnie przekazania J. L. (1) środków pieniężnych a ponadto nie miała świadomości kto jest faktycznym końcowym odbiorcą przedmiotowych pieniędzy.

b. obrazę przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., poprzez pominięcie jako podstawy orzekania rozważań dotyczących winy oskarżonej w powiązaniu z instytucją pomocnictwa, które karalność uzależniona jest od powiązania z odpowiednim i konkretnym czynem zabronionym opisanym w części szczególnej Kodeksu karnego;

2. w odniesieniu do czynu z pkt. XXXVIII wyroku:

a. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 291 § 1 k.k., poprzez błędne zastosowanie, polegające na tym, że Sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zachowanie oskarżonej A. L. (2) wyczerpało znamiona przestępstwa paserstwa i pozwoliło na uznanie oskarżonej winną czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

b. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżona działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działała wspólnie i w porozumieniu z P. L. (1).

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej A. L. (2) od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonej M. A. (1) zarzucił naruszenie art. 438 pkt 3 k.p.k. poprzez:

1. błędne przyjęcie, że oskarżona M. A. (1) miała świadomość że pieniądze, które przekazywała J. L. (1) pochodzą w przestępstwa, podczas gdy M. A. (1) nie interesowała się motywacją, która kierowała J. L. (1), J. L. (1) zapewniał oskarżoną, że sprawa jest legalna i nie ma się czego obawiać,

2. błędne przyjęcie, że M. A. (1) miała świadomość, że fikcyjne umowy na podstawie których były wypłacane pieniądze, służą temu aby obniżyć należne Skarbowi Państwa podatki, podczas gdy J. L. (1) zapewniał oskarżoną, że sprawa jest legalna, oskarżona nie dopytywała J. L. (1) po co były podpisywane umowy zlecenia, oskarżona nie знаła w chwili popełniania czynów zarzucanych jej aktem oskarżenia innych współoskarżonych będących studentami, oskarżona nie przypuszczała, że to co robi na prośbę J. L. (1) może być w jakikolwiek sposób nielegalne,

3. błędne przyjęcie, że przed wypłatą przez oskarżoną pieniędzy i przekazaniem ich J. L. (1) doszło do popełnienia przez inną osobę innego czynu zabronionego, który warunkuje zaistnienie czynu zabronionego opisanego w art. 291 k.k.

co w konsekwencji skutkowało błędnym przyjęciem, że działania M. A. (1) wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. art. 291 § 1 k.k.

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej.

Obrońca oskarżonej A. M. (2) wyrokowi zarzuciła:

- obrazę prawa materialnego tj. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. poprzez błędne zastosowanie tych przepisów i błędne przyjęcie, że zachowanie A. M. (2), w okresie od listopada do grudnia 2001 r i na przełomie grudnia 2002 r. i stycznia 2003 r., opisane w pkt XXXIII i XXXIV aktu oskarżenia, wyczerpało znamiona przestępstwa pomocnictwa w dokonaniu czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy podpisując umowę zlecenia na wykonanie usługi dla spółki (...) Sp. z o.o. i dwukrotnie przekazując części środków uzyskanych z tego tytułu P. L. (1) A. M. (2) nie miała świadomości, że ułatwia J. L. (1) przyjęcie uzyskanej za pomocą czynu zabronionego rzeczy w postaci pieniędzy, stąd też, wobec braku takiej świadomości po stronie A. M. (2), oskarżona nie może ponosić odpowiedzialności karnej za pomocnictwo.

W konkluzji wniosła o:

a) zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej A. M. (2) od zarzucanego jej czynu;

ewentualnie o:

b) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa - Praga.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zasadna okazała się po części apelacja prokuratora, w zakresie w którym podniesione w niej zarzuty skutkowały koniecznością uchylenia niektórych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku oraz apelacja obrońcy oskarżonego P. L. (1) w zakresie zarzutu wskazanego w pkt 1d) tejże apelacji.

W pozostałym zakresie apelacje wniesione przez strony nie zasługiwały na akceptację.

Jeżeli chodzi o apelację prokuratora to za bezzasadny uznać należy zarzut z pkt I apelacji dotyczący uniewinnienia oskarżonego K. M. (1) od czynów określonych w pkt XI wyroku oraz po części zarzuty z pkt III i IV apelacji kwestionujące ustalenia faktyczne wyroku wskazujące, iż oskarżeni J. L. (1), K. M. (1) i T. F. (1) popełniając przestępstwa przekupstwa i sprzedajności opisane w pkt I – VI, XII – XII i XXI wyroku nie czynili tego w zamian za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa w rozumieniu art. 228 § 3 k.k. i 229 § 3 k.k.

Sąd I instancji w sposób trafny i przekonujący wykazał, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu J. L. (1) tego, iż przyjmował korzyści majątkowe opisane w pkt I – VI wyroku, w zamian za zachowania naruszające przepisy prawa czyli za czynności pozostające w sprzeczności z normą prawną lub ewentualnie za zaniechanie wykonywania czynności nakazanej przez prawo.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie wynika bowiem, że oskarżony J. L. (1) przyjmując pieniądze bezpośrednio od współoskarżonych R. D. (1) (pkt I – IV), K. M. (1) (pkt V) oraz T. F. (1) (pkt VI wyroku) podejmował konkretne działania niezgodne z przepisami prawa, które faworyzowałyby którąkolwiek z firm reprezentowanych przez ww. współoskarżonych (...) sp. z o.o. lub (...) sp. z o.o.) albo które w ramach procedur przetargowych stawiałyby inne, konkurencyjne firmy, w mniej korzystnym położeniu.

Dowody przedstawione przez oskarżyciela, w odniesieniu do czynów z pkt I – VI wyroku nie wskazują jednoznacznie na zaistnienie takich konkretnych zdarzeń, w ramach których np. wybrano by ofertę ww. firm ((...) lub P.) odbiegającą od cen rynkowych czy też potraktowano by taką firmę na zasadach preferencyjnych przy określaniu warunków przetargu.

Zachowania naruszające prawo o których mowa w art. 228 § 3 k.k. nie zostały zatem na gruncie niniejszej sprawy udowodnione, pozostając w sferze domniemań i hipotez.

Za trafne uznać należy stanowisko doktryny i orzecznictwa, wskazujące że znamię naruszenia przepisów prawa obejmuje każde naruszenie aktu normatywnego powszechnie obowiązującego i że nie obejmuje tym samym uznaniowych decyzji osób pełniących funkcje publiczne, zależnych od ich oceny danej sytuacji faktycznej. Z zakresu znaczeniowego pojęcia „naruszenie przepisów prawa” wyłączone są zatem te czynności, do których podjęcia osoba taka jest upoważniona według swobodnego uznania danego stanu faktycznego (zob. A. Zoll Kodeks Karny część szczególna 1999, wyrok Sądu Najwyższego z 6 listopada 1987 r. V KRN 200/87). Okoliczność, iż ww. osoby wręczały korzyści majątkowe oskarżonemu J. L. w zamian za ogólną przychylność licząc, co za tym idzie, na subiektywną ocenę podmiotów uczestniczących w postępowaniu przetargowym, nie oznacza automatycznie, iż korzyści te były przyznawane w zamian za naruszenie prawa w rozumieniu art. 228 § 3 k.k. Ewentualna przychylność osoby pełniącej funkcję publiczną dla osoby wręczającej korzyść i powiązane z tym nierozłącznie ograniczenie znaczenia powszechnie obowiązującej zasady obiektywizmu w działaniach podejmowanych przez taką osobę, może stanowić istotny element stanu faktycznego oczekiwanego przez sprawców przestępstw stypizowanych w przepisach art. 228 § 1 k.k. i 229 § 1 k.k. jednak o wyczerpaniu znamion czynu określonego w art. 228 § 3 k.k. (i odpowiednio 229 § 3 k.k.) można mówić dopiero wówczas, gdy zachowania tam wskazane stanowią naruszenie konkretnych norm prawnych.

Z tych względów zarzuty oskarżyciela dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych w obrębie zachowań, które miałyby stanowić naruszenie przepisów prawa przez J. L. w zamian za przyjęcie korzyści majątkowych (odpowiednio, w odniesieniu do oskarżonych K. M. i T. F. w obrębie wręczenia korzyści J. L. w celu skłonienia go do tego rodzaju zachowań) oraz w konsekwencji kwestionujące przyjętą w wyroku kwalifikację czynów przypisanych ww. oskarżonym w pkt I – VI, XII – XIII i XXI (tj. z art. 228 § 1 k.k. i 229 § 1 k.k., zamiast art. 228 § 3 k.k. i 229 § 3 k.k.) uznać należy za oczywiście bezzasadne.

Na uwzględnienie nie zasługują również zarzuty odnoszące się do ocen i ustaleń faktycznych wyroku w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego K. M. od czynów z pkt VIII, IX, X, XI aktu oskarżenia (pkt XI wyroku). W szczególności, przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena wiarygodności wyjaśnień oskarżonego K. M., w powiązaniu z wyjaśnieniem J. L. w zakresie dotyczącym powyższych czynów, nie przekracza granic oceny swobodnej, i tym samym, za trafną uznać należy krytyczną ocenę, przeciwstawnych w tej mierze pomówień świadka R. D. (1). Poza powyższymi pomówieniami, niezakotwiczonymi w materiale dowodowym, żadne okoliczności i fakty nie wskazują na to, że oskarżony K. M. miał w okresie od listopada 2001 r. do listopada 2003 r. świadomość tego, iż rozliczenia R. D. z J. L. (opisane w stanie faktycznym dotyczącym czynów przypisanych J. L. w pkt I – IV wyroku) stanowią działania realizujące znamiona przestępstwa przekupstwa, w rozumieniu art. 229 § 1 lub § 3 k.k.

W tym zakresie wszystkie rozważania i ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę uniewinnienia oskarżonego K. M. od czynów z pkt VIII, IX, X, XI a/o, uznać należy za prawidłowe.

Na radykalnie odmienną ocenę zasługują, kwestionowane przez oskarżyciela, ustalenia faktyczne dotyczące czynów zarzucanych oskarżonym J. L. w pkt VII a/o K. M., w pkt XIV a/o, T. F. (1) w pkt XVII a/o a przypisanych im odpowiednio w odmiennym kształcie w pkt VII, XIV i XXII sentencji wyroku, oraz czynu zarzucanego R. Z. (2) w pkt XVIII a/o od którego została uniewinniona w pkt XXVI (po skorygowaniu numeracji) wyroku, to jest działań przestępczych, których istotą miało być porozumienie ww. oskarżonych co do „ustawienia” wyniku przetargu publicznego ogłoszonego przez N. w lipcu 2008 r., w powiązaniu z biernym i czynnym łapówkarstwem wskazanym w art. 228 i 229 k.k. (w typie kwalifikowanym tych przestępstw, określonym w art. 228 § 3 i 229 § 3 k.k.) Przy tym, nie ulega wątpliwości, że poczynienie ustaleń faktycznych potwierdzających istnienie ewentualnej przestępczej zmywy przetargowej pomiędzy ww. oskarżonymi, związanej z wręczeniem korzyści majątkowej zastępcy przewodniczącego

komisji przetargowej (tj. oskarżonemu J. L.), który wykonywał zarazem czynności polegające m. in. na dostosowaniu wymogów Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) do warunków spełnianych przez firmę zarządzaną przez osoby udzielające tych korzyści (K. M., T. F.), niemal nieuchronnie pociąga za sobą konieczność dokonania ustaleń wskazujących na zaistnienie znamion typu kwalifikowanego przestępstwa określonych w art. 228 § 3 k.k. (i odpowiednio 229 § 3 k.k.) tj. dotyczących zachowania stanowiącego naruszenie przepisów prawa.

Nie można odmówić słuszności zarzutom zawartym w pkt II, III i IV apelacji prokuratora, w zakresie ustaleń dotyczących kwestii wejściu w znowę przetargową przez oskarżonych J. L., K. M., T. F. i R. Z., które zdaniem skarżącego, powinny stanowić podstawę do przypisania im (kumulatywnie) przestępstw określonych w art. 305 § 1 k.k.

Ustalenia wyroku w powyższym zakresie są bowiem oparte na wyjątkowo powierzchownej i wybiórczej ocenie istotnego w tej mierze materiału dowodowego. Ocena ta co najmniej przedwcześnie doprowadziła do przyjęcia przez Sąd I instancji przekonania o konieczności zredukowania odpowiedzialności oskarżonych L., M. i F. wyłącznie do działań związanych z wręczeniem i przyjęciem korzyści majątkowej w grudniu 2008 r. (art. 228 § 1 k.k. i 229 § 1 k.k.), z pominięciem zachowań podejmowanych przez ww. oskarżonych od lipca do grudnia 2008 r., określonych w akcie oskarżenia jako porozumienie, co do „ustawienia” wyniku przetargu (art. 305 § 1 k.k.) oraz do uniewinnienia w tym zakresie oskarżonej R. Z..

W szczególności, zastrzeżenia budzi ograniczenie rozważań Sądu w powyższym zakresie, w zasadzie wyłącznie, do podważania wiarygodności zeznań świadka R. D. (1). Zauważyć bowiem wypada, że zeznania tegoż świadka nie stanowią ani wyłącznej, ani nawet dominującej, podstawy zarzutów stawianych oskarżonym w zakresie dotyczącym kwestii ewentualnego zawięzania umowy przetargowej w celu wyłonienia wykonawcy zamówienia na (...) (zarzuty VII, XIV, XVII i XVIII a/o). Co więcej, argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu wyroku w tym zakresie jest po części oderwana od istoty tych zarzutów i od treści wspierającego je materiału dowodowego. Sąd skupia się bowiem nadmiernie na kwestionowaniu wiedzy i umiejętności świadka R. D. odnośnie funkcjonowania systemów telekomunikacyjnych, co jak wynika z rozważań zawartych na str. 186 uzasadnienia, miałyby świadczyć o niewiarygodności twierdzeń świadka, co do braku potrzeby konsolidacji systemu telekomunikacji w N..

Tymczasem analiza zarzutów stawianych oskarżonym w akcie oskarżenia w żadnej mierze nie wskazuje by opisany tam mechanizm działania sprawców ewentualnej umowy przetargowej, obejmował również kwestie wygenerowania w N. potrzeby konsolidacji tegoż systemu.

Co najmniej za pochoptną uznać też należy krytyczną ocenę zeznań R. D. w zakresie dotyczącym konstruowania Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) tak by przetarg mogła wygrać jedna firma ((...)), które to zeznania miałyby pozostawać w sprzeczności z zeznaniami i wyjaśnieniami złożonymi w tej sprawie przez pozostałych świadków i oskarżonych. Przede wszystkim, poza polem rozważań Sądu I instancji pozostawały w tej mierze istotne okoliczności wskazujące, iż przywołane dowody nie są w powyższym zakresie jednoznaczne i konsekwentne.

W pisemnych motywach wyroku nie zamieszczono przy tym wskazania na jakiej części tych dowodów oparto ustalenie o braku dostosowania wymogów SIWZ do warunków jednej z firm (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Co istotne sam oskarżony J. L. w toku postępowania przygotowawczego potwierdził, iż konsultował treść SIWZ z oskarżonym K. M. (1) i przyznał się do postawionego mu w tym zakresie zarzutu, co odnotowano na str. 29 – 30 uzasadnienia wyroku.

Z kolei oskarżony K. M. (1) wprost wskazał, że SIWZ opracowany do ostatniego zamówienia (na konsolidację central telefonicznych N.) określał takie warunki, które dokładnie spełniał (...). Opracowali go z J. L. (1) w taki sposób by jak najmniej firm mogło spełniać warunki tego zamówienia. Wypracowanie tych warunków odbywało się telefonicznie i mailowo. Nadto K. M. (1) stwierdził, że wysyłał oskarżonemu J. L. swoje propozycje, co powinno się w SIWZ-ie znaleźć, jeżeli chodzi o referencje i założenia techniczne. To, że J. L. przystał na takie formy współpracy w ustawieniu przetargu miało wynikać z tego, że już wcześniej prowadził K. M. takie ustalenia. Natomiast przekazanie J. L. 10 tys. zł (tj. w grudniu 2008 r.) to była rekompensata dla niego za wkład w ich współpracę (uzasadnienie k. 60). K. M. wyjaśnił też, że często uzgadniał ze spółką (...) kwestię przystąpienia przez nią do przetargu wiedząc, że oferty różnią się cenowo na korzyść partnera A. (tj. (...)). A. pomaga mu w ten sposób, że również składa ofertę by spełnić wymogi złożenia

co najmniej dwóch ofert. Były puszczane na rynek informacje, że jeżeli ten ostatni przetarg wygrałby ktoś inny, a nie (...), to oni ten przetarg unieważnią. M. rozmawiał o tym z T. F. i P. Z. (k. 61). Również oskarżony T. F., wiceprezes Zarządu (...), potwierdził, że w 2008 r. wspólnie z oskarżonym L. obmyślał najlepszą koncepcję modernizacji systemu telekomunikacyjnego, że przetarg N. na ten system był „lekką fikcją”, że R. Z. (zatrudniona w (...)) przekazała im konfigurację innego partnera (...) tj. (...), zaś oferta (...) nie była składana po to by wygrać (str. 96 – 97). T. F. przyznał, że przygotował ofertę, którą (...) miała złożyć do N. i wysłał ją do oskarżonej R. Z. oraz, że miał wiedzę o konfiguracji technicznej przygotowanej do oferty konkurencji (str. 98).

Oskarżona R. Z. potwierdziła, że zgodnie z decyzją jej szefa (W. G.) nie przekazano firmie (...) danych potrzebnych do konfiguracji, tak by oferta została sporządzona w sposób prawidłowy i zadzwoniła do przedstawiciela tej firmy (...) by wycofał się ze składania tej oferty (str. 115). Z kolei konfiguracja techniczno – cenowa A. została przekazana przedstawicielom (co do zasady konkurencyjnej) firmy (...) tj. M. i F. (str. 117). Także formularz oferty firmy (...) został przesłany F. łącznie z danymi dotyczącymi określonych tam cen (str. 118).

Już choćby pobieżna lektura, cytowanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wyjaśnień oskarżonych K. M., J. L., T. F. i R. Z. nie potwierdza generalnej konkluzji Sądu I instancji, iż wyjaśnienia te podważają wiarygodność zeznań R. D., dotyczących ewentualnego zakłócania przetargu publicznego na konsolidację systemu telekomunikacyjnego N..

Nadto, co do kwestii sprawstwa i winy oskarżonej R. Z., Sąd ograniczył się do stwierdzenia, że biorąc pod uwagę zakres jej obowiązków i uprawnień, przypisywanie jej odpowiedzialności za treść oferty złożonej przez (...), czy też podejmowanie działań mających na celu wykluczenie (...) od przetargu, jest nieuprawnione. Tymczasem, zarzut stawiany oskarżonej tylko częściowo dotyczy działań podejmowanych w związku ze złożeniem oferty przez (...). W znacznej mierze odnosi się on do działań wymierzonych w firmę konkurencyjną (...), takich jak: utrudnianie jej dostępu do danych, udostępnianie oskarżonym przedstawicielom (...) informacji stanowiących tajemnicę handlową dotyczącą (...) oraz nakłanianie (...) do rezygnacji z udziału w przetargu. Nadto jest oczywistym, że ani zakres uprawnień i obowiązków Z. jako pracownicy (...), ani też ewentualna ingerencja jej przełożonych w procedury przetargowe, nie wykluczają w sposób automatyczny możliwości przypisania jej działań zakłócających przetarg, określonych w art. 305 § 1 k.k.

W tym miejscu należy podnieść, że zgodnie z art. 410 k.p.k. Sąd wydający wyrok winien zbadać i rozważyć całokształt istotnych w tym zakresie faktów, dowodów i okoliczności, zaś stosownie do art. 7 k.p.k. wszystkie przeprowadzone dowody powinny podlegać ocenie zgodnej ze wskazaniami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd I instancji orzekający w sprawie, jak wykazano, w zakresie materiału dowodowego dotyczącego zarzutów pkt VII, XIV, XVII i XXVIII wynika, że nie sprostął ww. wymogom (określonym w art. 7 i 410 k.p.k.), a zatem ustalenia faktyczne wyroku w tym zakresie nie mogą być zaaprobowane.

W szczególności Sąd ten nie przeprowadził kompleksowej analizy ujawnionych w toku rozprawy faktów i okoliczności pod kątem możliwości ustalenia, czy nie tworzą one zwartego łańcucha poszlak, który w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje na fakt główny w postaci popełnienia przez ww. oskarżonych czynu opisanego w art. 305 § 1 k.k. Analizując powyższe okoliczności Sąd I instancji powinien przede wszystkim wnikliwie rozważyć i w sposób precyzyjny ustalić, czy i w jakim zakresie, oskarżony J. L. odpowiadał za opracowanie i ostateczny kształt Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ), czy SIWZ dotyczący konsolidacji systemu telekomunikacyjnego N. istotnie (tak jak wyjaśniał m. in. K. M.) dokładnie określał takie warunki, które spełniał tylko (...), czy oferta firmy (...) miała od samego początku fikcyjny charakter, czy rozmowy, konsultacje i uzgodnienia pomiędzy, z jednej strony przedstawicielami firmy (...) (K. M. i T. F.), a z drugiej strony R. Z. (i ewentualnie jej przełożonymi) oraz J. L., nie były już w istocie (w świetle wyjaśnień samych oskarżonych osób), równoznaczne z „wchodzeniem w porozumienie” w ujęciu określonym w art. 305 § 1 k.k. i czy czynności podejmowane przez te osoby nie nosiły cech utrudniania przetargu oraz, czy wynikające z zebranego materiału dowodowe, działania opisane w zarzutach dotyczących „ustawiania” przetargu spowodowały zagrożenie wystąpienia szkody dla któregokolwiek z podmiotów chronionych przez dyspozycje art. 305 k.k. Należy przy tym uwzględnić okoliczności, że jak przyjęto w doktrynie, skutkiem przestępstwa określonego w art. 305 § 1 k.k.

nie musi być realna szkoda majątkowa, lecz już samo zagrożenie dla prawnie chronionych interesów ww. podmiotów (A. Zoll Kodeks karny, Część szczególna T. III Warszawa 2008 str. 775).

Powyższe, podstawowe dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, w zakresie dotyczącym przetargu na konsolidację systemu telekomunikacyjnego N., rozważania i ustalenia nie znalazły odzwierciedlenia w rozumowaniu Sądu I instancji przedstawionym w pisemnych motywach wyroku. Tym samym uznać należy, że wyrok w omawianym zakresie, nie poddaje się kontroli instancyjnej a sprawa w tej części nie dojrzała do prawomocnego rozstrzygnięcia. W związku z tym, zgodnie z wnioskiem oskarżyciela, wyrok w powyższym zakresie tj. w odniesieniu do czynu z pkt VII a/o zarzucanego J. L., czynu z pkt XIV a/o zarzucanego K. M., czynu z pkt XVII a/o zarzucanego T. F. oraz czynu z pkt XVIII a/o zarzucanego R. Z., został uchylony i sprawę w tej mierze przekazano Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Orzeczenie kasatoryjne w odniesieniu do ww. przestępstw zostało poprzedzone ich eliminacją z ciągów przestępstw przypisanych oskarżonym J. L. oraz K. M. i ponownym wymierzeniu tym oskarżonym kar w ramach nowoukształtowanych ciągów przestępstw na podstawie art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy w rezultacie przyjął w odniesieniu do J. L., że w ciągu przestępstw zostały popełnione czyny opisane w pkt od I do VI wyroku i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 250 stawek grzywny po 25 zł za stawkę, zaś w odniesieniu do K. M. – czyny opisane w pkt XII, XIII wyroku i wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Odnośnie T. F., co do którego rozstrzygnięcie Sądu I instancji z pkt XXIII wyroku, obejmowało w ciągu tylko dwa przestępstwa, rozstrzygnięcie to zostało uchylone w całości i za czyn przypisany mu w pkt XXI wyroku z art. 229 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W związku z uchyleniem wyroku co do czynu przypisanego J. L. w pkt VII wyroku korekty wymagało rozstrzygnięcie z pkt X wyroku. Orzeczona na podstawie art. 45 § 1 k.k. kwota przepadku korzyści majątkowej została zredukowana o kwotę korzyści majątkowej określonej w pkt VII wyroku tj. do obniżenia jej z 153, 845, 50 zł do 143, 845, 50 zł. Pozostałe rozstrzygnięcia dotyczące tych oskarżonych, a więc m. in. dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności i wymierzenia grzywny w oparciu o art. 71 § 1 k.k. oraz wymiaru kary łącznej (co do M.) zostały utrzymane w mocy.

Wymierzając oskarżonym J. L., K. M. i T. F. kary Sąd odwoławczy kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 k.k., uwzględniając okoliczności opisane w art. 53 § 2 k.k. Przy tym Sąd odwoławczy uznał, że brak jest podstaw do wymierzenia oskarżonym J. L. i K. M., w ramach nowoukształtowanego ciągu przestępstw oraz T. F. za czyn z pkt XXI wyroku, kar w niższym wymiarze od kar orzeczonych przez Sąd I instancji (tj. obejmujących również skazanie za czyn w zakresie którego sprawę uchylono do ponownego rozpoznania). Należy bowiem odnotować, że kary wymierzone oskarżonym J. L., K. M. i T. F. za przestępstwa przypisane im w ramach ciągu przestępstw, były wyjątkowo łagodne w zestawieniu z ładunkiem społecznej szkodliwości tych czynów. Dalsze łagodzenie tych kar, pomimo wyeliminowania z ciągu przestępstw jednego czynu, pozostałoby w rażącej sprzeczności ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i z potrzebami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadmienić należy, że z tych samych względów Sąd odwoławczy nie skorygował orzeczenia o karze w odniesieniu do oskarżonego P. L. (1), pomimo, iż zmieniony został, zgodnie z zarzutem z pkt 2 d) petitum apelacji obrońcy oskarżonego, opis czynu przypisanego oskarżonemu, poprzez obniżenie kwot pieniężnych przyjętych przez niego w ramach przestępstw z art. 291 § 1 k.k. opisanych w pkt XXVII i XXVIII wyroku.

W pozostałym zakresie, jak powiedziano na wstępie, apelacje obrońców okazały się bezzasadne a wyrok Sądu I instancji zasługiwał w tej mierze na uzyskanie rangi prawomocności.

Bezpodstawne są zarzuty sformułowane w pkt 1 i 2 apelacji obrońcy J. L. i pkt 1 apelacji obrońcy K. M. i T. F. dotyczące obrazy przepisu postępowania i błędów w ustaleniach faktycznych a sprowadzające się w istocie do zakwestionowania ustalenia Sądu I instancji, iż oskarżony J. L. (1) był osobą pełniącą funkcję publiczną w rozumieniu art. 228 § 1 k.k.

Wbrew twierdzeniu skarżących ustalenia Sądu I instancji są w tym zakresie bezbłędne i prawdziwe oraz oparte o logiczną ocenę dowodów, a stosowne rozważania, dotyczące posiadania przez J. L. przymiotu osoby pełniącej

funkcje publiczne, zostały przekonująco przedstawione w pisemnych motywach wyroku. Sąd ten trafnie uznał, że przekazywanie J. L. pieniędzy najpierw przez R. D., a następnie przez K. M. i T. F. miało bezpośredni związek z pełnionymi przez niego funkcjami publicznymi, kolejno: Głównego Specjalisty Departamentu Informatyki i (...), pełniącego obowiązki kierownika Wydziału (...) w ww. Departamencie oraz pełniącego obowiązki naczelnika ww. Wydziału a także zastępcy komisji przetargowej w ww. Departamencie. Przy tym za prawidłową uznać należy interpretację statusu oskarżonego J. L. w kontekście definicji ustawowej osoby pełniącej funkcje (w § 19 art. 115 k.k.) poprzez określenie, że był on osobą zatrudnioną w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi (str. 181 uzasadnienia). Zwrot „osoba zatrudniona w jednostce dysponującej środkami publicznymi” (a taką jednostką jest ponad wszelką wątpliwość N.) wskazuje jednoznacznie, że wyrażenie „dysponującej” odnosi się do jednostki organizacyjnej jako takiej, a nie do kompetencji, czy do konkretnych czynności wykonywanych przez osoby w niej zatrudnione. Natomiast przyjęcie korzyści w związku z pełnioną funkcją publiczną, nie oznacza związku z konkretną czynnością ale z całością urzędowania danego sprawcy.

Dlatego też za bezprzedmiotowe uznać należy argumenty przytoczone przez skarżących, że oskarżony J. L. tylko doraźnie uczestniczył w procedurach przetargowych, że nie decydował on o wynikach przetargu, że korzyść majątkowa, którą przyjął nie mogła mieć wpływu na wynik przetargu, że nie mógł samodzielnie występować na zewnątrz w imieniu N., że nie dysponował funkcjami władczymi, że nie wykonywał obowiązków ustawowo określonych w ustawie o N. lub w prawie bankowym, w tym nie składał przysięgi urzędowej, nie składał oświadczeń majątkowych, nie przechodził szkoleń antykorupcyjnych itp.

Jeszcze raz bowiem należy podkreślić, że oskarżony J. L. jako osoba zatrudniona w jednostce dysponującej środkami publicznymi, był tym samym osobą pełniącą funkcję publiczną w rozumieniu art. 228 § 1 k.k. Nawet zatem w przypadku przyjęcia, że oskarżony nie miał realnego wpływu na wyniki prac komisji przetargowych i na pozytywne rozstrzygnięcie kwestii interesów firm od których przyjmował korzyści majątkowe (określone w pkt I – VII wyroku), nie można uznać, iż nie przysługiwał mu status osoby pełniącej funkcje publiczne. Ustawodawca nie uzależnia bowiem statusu osoby pełniącej funkcje publiczne od wyposażenia jej w kompetencje do wydawania decyzji w sferze działalności publicznej.

Zupełnym nieporozumieniem jest przy tym próba wykazania przez skarżących, że oskarżony wykonywał w N. jedynie czynności usługowe, co wykluczałoby możliwości przypisania mu statusu określonego w art. 228 § 1 k.k. Czynności usługowe są to bowiem tylko takie czynności, które nie pozostają w związku z merytorycznymi kompetencjami i zadaniami wykonywanymi przez daną jednostkę. W literaturze wymienia się, jako przykład takich czynności, utrzymanie czystości, ogrzewanie itp. (zob. A. Spotowski, Przepięstwa Służbowe Warszawa 1972). Za osobę pełniącą funkcję publiczną uznawany był też, w świetle orzecznictwa, np. diagnosta samochodowy, czy rzeczoznawca wspomagający komisję przetargową (Postanowienie Sądu Najwyższego z 7 maja 2012 r. V KK 402/11 wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 1999 r. II KKN 346/97).

Nie sposób w tej sytuacji uznać, że oskarżony J. L., zatrudniony w N. na eksponowanych stanowiskach kierowniczych, pełniący obowiązki Głównego Specjalisty, Kierownika oraz Naczelnika Wydziału w Departamencie N. oraz zastępcy przewodniczącego komisji przetargowej, był jednocześnie osobą wykonującą w N. czynności wyłącznie usługowe. Nie przekonuje i razi sztucznością koncepcja obrońcy oskarżonego J. L., jakoby Sąd nie był uprawniony do przyjęcia wykładni osoby pełniącej funkcję publiczną, zgodnie z art. 115 § 19 k.k. co do czynów (pkt I – III a.o.), popełnionych przed wyjściem powyższego przepisu z życia tj. przed 1 lipca 2003 r. Otóż również na gruncie literatury i orzecznictwa, z okresu przed 1 lipca 2003 r. konsekwentnie przyjmowano, że sprawcą przestępstwa sprzedajności może być, obok funkcjonariusza publicznego również każda inna osoba pełniąca funkcję publiczną, zaś Sąd Najwyższy już w ówczesnej wykładni dotyczącej statusu osoby pełniącej funkcję publiczną, uznawał, środki publiczne za przesłankę publicznego charakteru danej funkcji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 28 marca 2003 r., I KZP 35/01 OSN 2003 Nr 1 poz. 7).

Wbrew zatem zarzutom skarżących, Sąd I instancji w sposób prawidłowy wykazał, że oskarżony J. L. posiadał status osoby pełniącej funkcję publiczną. Nie ulega też wątpliwości, że oskarżeni K. M. i T. F., wręczając J. L. pieniądze wiedzieli, że pełni on taką funkcję w N.. Udzielali mu bowiem korzyści majątkowych właśnie w związku z tym, że

był on osobą pełniącą funkcję publiczną w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi. Określone w pkt V i VI wyroku kwoty nie były z pewnością, tak jak nieprzekonująco sugerują oskarżeni, jedynie prywatnymi prezentami dla J. L. (lub jego bliskich), wręczanymi mu z czystej sympatii, ale stanowiły one typową formę korzyści majątkowych, wręczanych (w ramach działań korupcyjnych) osobie pełniącej funkcję publiczną, w celu uzyskania jej przychylności w uzyskaniu dostępu do środków publicznych w ramach procedur przetargowych. Brak jest w tej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych przestanków pozwalających na uznanie, że oskarżeni działali w warunkach usprawiedliwionej nieświadomości, co do bezprawności swojego działania, z uwagi na brak wiedzy co do statusu J. L. w trakcie jego zatrudnienia w N.. Mieli oni bowiem, jak już powiedziano, pełną świadomość, co do tego, że jest on zatrudniony w jednostce dysponującej środkami publicznymi i wręczali mu korzyści majątkowe właśnie w związku z pozyskiwaniem tychże środków w wyniku procedur przetargowych. W tej sytuacji o obrazie art. 30 k.k., w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonym w pkt XII, XIII i XXI wyroku, nie może być mowy, a tym samym na odrzucenie zasługuje ostatni z zarzutów sformułowanych w petitum apelacji obrońcy K. M. i T. F..

Nieuzasadnione są też pozostałe zarzuty wyartykułowane w pkt 2 i 3 tejże apelacji, a odnoszące się wyłącznie do K. M.. Sąd I instancji, wbrew twierdzeniom skarżącego, w sposób zgodny ze wskazaniami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, opierając się o całokształt istotnych w tej mierze dowodów (w tym w postaci wyjaśnień K. M.) wykazał, że na polecenie K. M. została dokonana zapłata faktur wystawionych przez firmę (...), że K. M. dokonując tych płatności miał świadomość tego, iż wyszczególnione na fakturach prace są fikcyjne i że w rzeczywistości są to pieniądze dla K. L. z racji jego współpracy z R. D. (uzasadnienie str. 183 w zw. ze str. 58 i 20). Z wyjaśnień K. M. jednoznacznie wynika, m. in. że J. L. pomagał R. D. w wygrywaniu przetargów i uzyskiwaniu zamówień, że D. rozliczał się z L. i że ww. faktury dotyczyły właśnie takich rozliczeń. J. L. wprost dzwonił do K. M. i pytał się „kiedy wpłyną pieniądze, w kwocie 122.000 zł”, zaś K. M. polecił zapłacić kwotę firmie (...), wiedząc, iż firma ta nie wykonywała żadnych usług dla (...) (str. 58). Zatem uznanie przez Sąd I instancji, iż przelanie na rachunek firmy (...) 122.000 zł było wręczeniem przez K. M. i przyjęciem przez J. L. korzyści majątkowej, o której mowa w art. 228 § 1 i 229 § 1 k.k., jest w pełni zasadne, zaś zarzut z pkt 2 apelacji obrońcy K. M. nie może być uwzględniony.

Na uwzględnienie nie zasługiwał też zarzut z pkt 3) apelacji ww. skarżącego, albowiem Sąd I instancji w sposób bezbłędny i przekonujący ustalił i wykazał, iż działanie K. M. opisane w pkt XV wyroku wyczerpywało znamiona czynu określonego w art. 229 § 3 k.k. i że jednocześnie nie zachodzą żadne przesłanki pozwalające na uznanie tego czynu jako przypadek mniejszej rangi z art. 229 § 2 k.k.

Za chybione uznać należy, w przeważającej mierze, zarzuty i wnioski sformułowane przez obrońcę oskarżonych P. L. (1) i A. L. (2) w apelacjach wniesionych na korzyść tych oskarżonych.

Trafny okazał się jedynie zarzut z pkt 1d) apelacji dotyczący P. L. skutkujący korektą kwot, określonych w pkt XXVII i XXVIII wyroku, w postępowaniu odwoławczym.

W pozostałym zakresie zarzuty obrońcy P. L. i A. L. - kwestionujące ocenę dowodów i ustalenia faktyczne oraz po część (w odniesieniu do A. L.) zastosowanie przepisów prawa materialnego co do czynów z pkt XXVII, XXVIII, XXXV, XXXVI, XXXVII oraz z pkt XXX i XXXVIII wyroku (na sprostowanej numeracji) – okazały się oczywiście bezzasadne.

W powyższym zakresie Sąd poczynił bowiem kompletne i bezbłędne ustalenia faktyczne, oparte o kompleksową ocenę dowodów, nie przekraczającą granic oceny swobodnej, zakreślonych w art. 7 k.p.k. Sąd badał i uwzględniał całokształt dowodów i okoliczności sprawy, zarazem korzystnych dla oskarżonych jak i przemawiających na ich niekorzyść, zaś rozważania swe przedstawił w pisemnych motywach wyroku w sposób zgodny z art. 424 k.p.k.

Natomiast subsumpcja prawidłowych ustaleń faktycznych wyroku pod przepisy prawa materialnego była, wbrew zarzutom apelacyjnym, trafna i w związku z tym kwalifikacja czynów przypisanych oskarżonym nie wymagała korekty. Tym samym sformułowane w apelacjach zarzuty obraży przepisów prawa procesowego – art. 4, 7, 410 i 424 k.p.k. oraz przepisów prawa materialnego, a także błędu w ustaleniach faktycznych nie mogą się ostać.

Skarżący zdaje się nie dostrzegać tego, że ustalenia faktyczne Sądu I instancji, odnośnie czynów przypisanych oskarżonym P. L. i A. L., są w znakomitej większości oparte na dowodach z wyjaśnień tych samych oskarżonych (P. i A. L.) oraz po części na wyjaśnieniach J. L. (k. 28).

Wbrew twierdzeniom z pkt 1b) apelacji dotyczącej P. L., Sąd nie pominął zatem w swoich ocenach wyjaśnień J. L. i przyjął zgodnie z tymi wyjaśnieniami oraz wyjaśnieniami pozostałych współoskarżonych osób, iż oskarżeni (w tym P. L. i A. L.) nie wiedzieli, że pieniądze określone w przypisanych im czynach były w rzeczywistości korzyścią majątkową, którą przyjmował J. L. w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną i że to J. L. (a nie inne podmioty) były faktycznym odbiorcą tych środków (k. 178).

Co do czynów polegających na udzieleniu pomocy J. L. (pkt XXVII – XXVIII, XXXV – XXXVII wyroku) P. L. (1) wyjaśnił, że proponował innym współoskarżonym zakładanie kont bankowych, podpisywanie fałszywych umów o dzieło, a następnie odbierał od nich i przekazywał J. L. (1) pieniądze wpływające na te konta z ww. tytułu (str. 123). Wybrane osoby podpisywały fikcyjne umowy za wykonanie pracy dla firmy przyjaciela J. L.. J. L. miał zwrócić te pieniądze znajomemu, który wcześniej wpłacał je na ww. konta, i że w ten sposób firma znajomego miała zmniejszyć podatek do zapłacenia (k. 123). Na podatkach miał tracić Urząd Skarbowy (k. 126). Każdy wiedział, że jest to postępowanie nieetyczne (k. 136).

W analogiczny sposób wyjaśniała oskarżona A. L.. Oskarżona przyznała się do zawierania pozornych umów o dzieło i do oddawania uzyskanych z tego tytułu kwot (po potrąceniu pewnej kwoty dla siebie) J. L. (k. 140). Miała świadomość, że to wszystko nie było uczciwe, bo w sposób bezpodstawny zarabiała pieniądze (k. 141). Właściciel firmy (...) miałby zapłacić mniejszy podatek i na tym zarobić, chciał wykazać większe koszty (k. 140).

W oparciu o cytowane wyżej wyjaśnienia oskarżonych P. L. i A. L. Sąd trafnie ocenił, że oskarżeni nie mieli świadomości, iż przelewane na rachunki bankowe pieniądze stanowią korzyść majątkową udzielaną J. L. przez R. D. w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, wykazując zarazem w sposób logiczny i przekonujący, że każdy z oskarżonych miał świadomość, iż są to rzeczy (pieniądze) pochodzące z przestępstwa, skoro wypłacano je na podstawie fikcyjnych umów po to by obniżyć podatki należne Skarbowi Państwa. Należy zatem w pełni podzielić stanowisko Sądu I instancji, iż kwestia świadomości oskarżonych, w tym J. L. i A. L., co do przestępczego pochodzenia ww. środków nie budzi żadnych wątpliwości (str.183 uzasadnienia). Środki te były przekazywane następnie J. L., przy czym P. L. i A. L. nie wiedzieli, iż jest to korzyść majątkowa związana ze sprzedajnością J. L. w rozumieniu art. 228 § 1 k.k. Jednak nawet przy założeniu, iż P. i A. L. ufali zapewnieniom J. L., iż środki te przekazuje on dalej (firmie swojego znajomego) to i tak było kwestią oczywistą dla ww. oskarżonych, że J. L. przyjmuje (choćby przejściowo) ww. kwoty, a zatem „przyjmuje” rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w rozumieniu art. 291 § 1 k.k. Tym samym, zarówno oskarżony P. L., proponując innym oskarżonym zawieranie fikcyjnych umów zlecenia i przekazując otrzymane przez nich kwoty J. L., jak i oskarżona A. L., podpisując takie umowy i przekazując J. L. pieniądze wpłacone na jej konto obejmowali swoją świadomością to okoliczność, że powyższe działania ułatwiają J. L. przyjęcie pieniędzy pochodzących z czynu zabronionego tj. że wyczerpują one komplet znamion pomocnictwa do paserstwa opisanego w art. 18 § 3 w zw. z art. 291 § 1 k.k. a ich wina w tym zakresie, (wbrew zastrzeżeniom z pkt 10b) apelacji), nie budzi wątpliwości.

Wbrew zarzutom obrońcy P. i A. L., za bezbłędne uznać należy również oceny i ustalenia Sądu, dotyczące czynu przypisanego im w pkt XXX i XXXVIII wyroku, zaś czyn ten został prawidłowo zakwalifikowany jako przestępstwo paserstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. co do P. L. i z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. co do A. L..

Również w tym zakresie ustalenia faktyczne wyroku w pełni pokrywają się z treścią przeprowadzonych dowodów (w tym z wyjaśnień P. i A. L.), zaś oceny Sądu nie wykraczają poza granice wytyczone przez art. 7 k.p.k. (pkt 2 a) apelacji P. L.). W pisemnych motywach wyroku nie pominięto też tych wyjaśnień J. L., które zdaniem skarżącego, są korzystne dla P. L. oraz rozważań dotyczących winy oskarżonego P. L. [pkt 2b), 2c) ww. apelacji]. Oskarżony P. L. przyznał, że odnośnie kwot wpłacanych przez (...) w 2005 r. to miał świadomość, iż jest to transakcja fikcyjna (k. 127). Pieniądze

te przeznaczyci z żoną A. L. na zakup mieszkania. Była to ogromna kwota. Te pieniądze przyjął na swoje konto z konta firmy żony (k. 135). Również A. L. odnośnie czynu z 2005 r. potwierdziła, że wystawiała faktury dla (...) ale nigdy nie wykonywała żadnych prac w tej firmie i przyjmowała zapłatę bez wykonywania zamówienia (k. 143) Informowała P. L., że są to pieniądze z (...) i przelała je na jego rachunek. Od początku wiedziała, że zamówień nie wykona (k. 144). Dostała pieniądze za nic, była to kwota 100.000 zł netto. P. L. wiedział, że tego nie wykonała (k. 148).

W świetle powyższego, za trafne uznać należy ustalenia i oceny Sąd I instancji, iż P. L. (1) przyjmując pieniądze i przeznaczając je na mieszkanie miał wiedzę co do tego, iż przyjmuje kwoty uzyskane z czynu zabronionego, czyli w tym przypadku z realizacji dwóch faktur VAT poświadczających nieprawdę. Pieniądze pochodzące z realizacji przez oskarżonego K. M. ww. faktur na kwotę łączną 122.000 zł zostały przyjęte bezpośrednio przez A. L., na rachunek firmy (...). Jak słusznie podkreślił Sąd I instancji, dla przypisania przestępstwa z art. 291§ 1 k.k. nie jest konieczne by sprawca miał świadomość z jakiego konkretnego czynu zabronionego rzecz pochodzi. Wystarczy by, tak jak w niniejszej sprawie, miał świadomość, że może ona pochodzić z jakiegokolwiek działalności stanowiącej przestępstwo. Oskarżeni P. i A. L. wiedzieli, iż przyjmują kwoty pieniędzy uzyskane za pomocą czynu zabronionego z tym, że nie byli poinformowani, iż kwoty te były wypłacane J. L. w ramach łapówkarstwa z art. 228 § 1 k.k.

Trafnie zatem przyjęto, iż czyn oskarżonych nie wyczerpuje znamion m. in. pomocnictwa do sprzedajności tj. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 228 § 1 tak jak określono w pkt XXII i XXVI a/o, ale, że stanowi on występki paserstwa umyślnego z art. 291 § 1 k.k. (w powiązaniu z fałszerstwem intelektualnym z art. 271 § 1 i 3 k.k. wobec A. L.).

Z analogicznych przyczyn Sąd Apelacyjny nie znalazł jakichkolwiek podstaw pozwalających na uwzględnienie zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych i obraży art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. z wywiedzionych w apelacjach obrońców oskarżonej M. A. (1) i oskarżonej A. M. (2), sprowadzających się w istocie do zakwestionowania przyjęcia przez Sąd I instancji, iż oskarżone miały świadomość tego, że środki przekazywane przez spółkę (...) na ich rachunki bankowe zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego oraz tego, że podpisując fikcyjne umowy i rachunki oraz wypłacając te pieniądze J. L., ułatwiają mu przyjęcie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, które to działanie wyczerpywało znamiona przypisanych im przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.

Stwierdzić należy, że oceny i ustalenia Sądu I instancji w powyższym zakresie nie budzą żadnych zastrzeżeń, zaś przyjęta przez Sąd kwalifikacja prawna prawidłowych ustaleń faktycznych została oparta na trafnej subsumcji czynów przypisanych oskarżonym pod przepis art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.

Na słuszność stanowiska Sądu I instancji, odnośnie ustaleń faktycznych i wypływających z nich ocen prawnych działania oskarżonych M. A. i A. M., wskazuje bowiem zarówno kształt materiału dowodowego ujawnionego w tym zakresie – w tym w postaci wyjaśnień ww. oskarżonych – jak i nieodparta logika faktów, świadczących jednoznacznie o tym, iż oskarżone obejmowały swą świadomością, kluczową dla kwestii ich sprawstwa i winy, okoliczność, iż udzielają J. L. pomocy w przyjmowaniu środków pochodzących z przestępstwa. Jeszcze raz należy przypomnieć, że zgodnie z dominującym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, paser (a tym samym pomocnik pasera) nie musi zdawać sobie sprawy z tego, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana ani też nie musi mieć świadomości, co do czasu i miejsca popełnienia tego czynu. Dla popełnienia paserstwa umyślnego z art. 291 § 1 k.k. konieczna jest natomiast świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego albo świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy z czynu zabronionego. Jest to zatem osoba, która albo wie, że rzecz pochodzi z takiego czynu albo z uwagi na okoliczności objęcia tej rzeczy, godzi się na to.

W sprawie niniejszej okoliczności w jakich funkcjonowały oskarżone w trakcie popełniania przestępstw przypisanych im w pkt XLIII, XLIV, XLV, XLVI oraz LIII i LIV (wg poprawionej numeracji) wyroku, wskazywały w sposób niewątpliwy - już w momencie przyjmowania pieniędzy na rachunki bankowe, a następnie przekazywania ich J. L. - że środki te pochodzą z czynów zabronionych. J. L. prosił je o pomoc (w przypadku A. M. za pośrednictwem P. L.) w przyjmowaniu tych pieniędzy poprzez zakładanie rachunków bankowych i sporządzanie fikcyjnych (w tym antydatowanych) umów zlecenia lub umów o dzieło oraz przez wystawianie fikcyjnych rachunków za niewykonane prace, które stały się podstawą wypłaty nienależnych środków na ich konta bankowe. Następnie pieniądze były

przekazywane J. L., przy czym znaczną ich część oskarżone pozostawiały dla siebie, na swoich rachunkach bankowych. O tym jakie kwoty mają sobie zostawić decydował J. L..

Trzeba dodać, że oskarżone M. A. i A. M. przyznały się w toku postępowania przygotowawczego do zarzucanych im, w powyższym kształcie, czynów i wyjaśniały zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. M. A. wyjaśniła m. in., że była świadoma, iż podpisywane umowy stanowią fikcję, i że otrzymywane w ten sposób sumy pieniędzy stanowiły dla niej dużą wartość (str. 152). Z kolei A. M. wyjaśniła, iż wiedziała, że celem zawarcia fikcyjnych umów i przekazanie pieniędzy J. L. była pomoc koledze J. L., żeby jego firma zapłaciła mniejszy podatek (str. 163 – 164).

Analiza powyższych okoliczności wskazuje zatem na trafność ustaleń Sądu I instancji, iż oskarżone wiedziały, że przekazywane przez nich i przyjmowane przez J. L. pieniądze pochodzą z przestępstwa, a tym samym, na słuszność oceny prawnej tegoż zachowania jako przestępstwa wyczerpującego znamiona określone w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. i zarazem na bezskuteczność podnoszonych w tej mierze zarzutów w apelacjach obrońców M. A. i A. M..

Z tych względów Sąd Apelacyjny - uznając, że zarzuty postawione w apelacjach obrońców oskarżonych są, co do zasady, bezpodstawne i że tym samym nie zasługują na uwzględnienie wnioski apelacyjne o uniewinnienie oskarżonych lub o uchylenie zaskarżonego wyroku – orzekł (w pkt II wyroku) o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy w pozostałej części (tj. w części niezmienionej na skutek apelacji prokuratora w ramach pkt I wyroku drugoinstancyjnego), rozstrzygając w pkt III wyroku o kosztach i opłatach zgodnie z obowiązującymi przepisami.